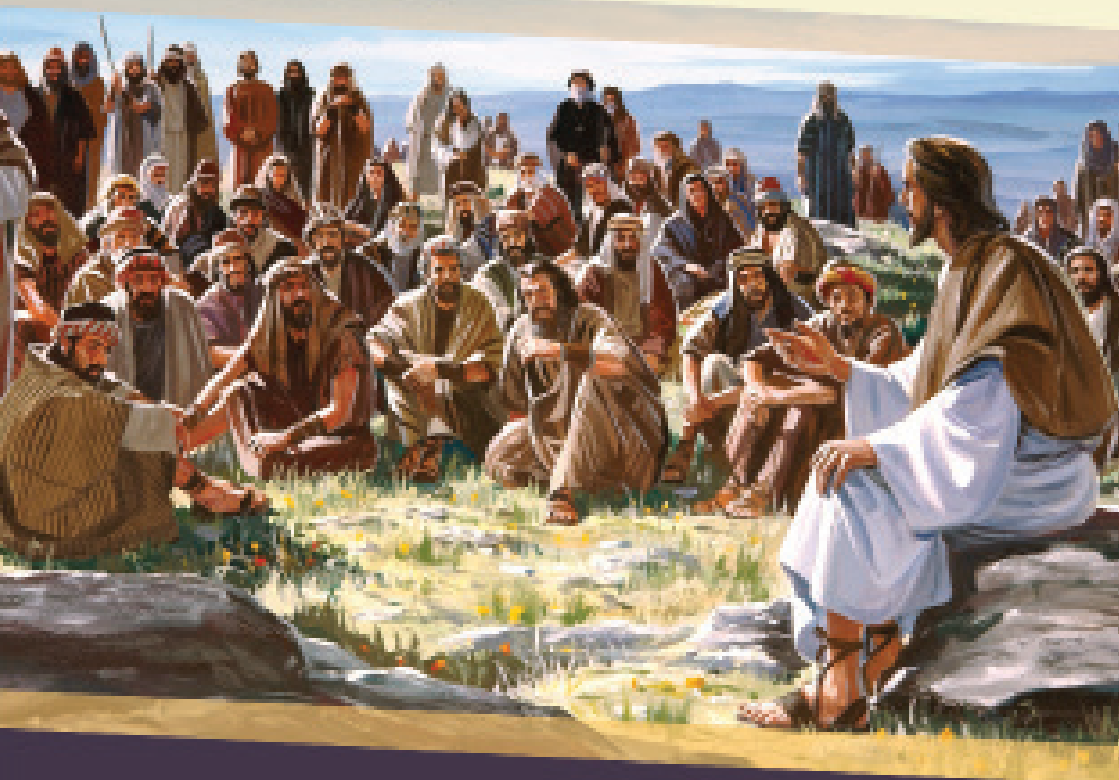

2025
ЈАНУАРИ - МАРТ

Год. 101. Бр. 1.

Библски лекции

ПРВ ДЕЛ

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

Возљубениот ученик го претставува Исус Христос, вечниот Син Божји и божествениот лек за грехот на целиот свет.

СОДРЖИНА:

1. Евангелие според Јован	5
2. Јагне Божјо	10
3. Свадбата во Кана	15
4. Исус во храмот	20
5. Исус и Никодим	26
6. Делувањето на Светиот Дух	31
7. Исус и Јован Крстител	36
8. Исус и жената Самарјанка	41
9. Раѓање на мисионер	47
10. Исус и синот на царскиот човек	52
11. Исус и паралептичарот од Витезда	57
12. Авторитетот на Синот	62
13. Исус го нахранува мноштвото	67

Библиските лекции претставуваат програма за секојдневно тематско проучување на Божјото слово, заснована исклучиво на Библијата и Духот на пророштвото, без дополнителни коментари. Цитатите се што е можно пократки за да се обезбедат концизни и директни одговори. Зборовите во заграда () се додадени поради појасно разбирање на контекстот и потечно читање. Проучувањето на дадените теми со помош на изворните материјали е мошне препорачливо.

Издавач:	Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
За Македонија:	Реформно движење на Адвентистите на седмиот ден Моша Пијаде 85 - 1300 Куманово
Телефон:	(+389) 76 466-322
е-маил:	asdrdmk@gmail.com
Интернет:	www.rdasd.mk
Библијски превод:	Стандардна библија 2006.
Превод од англиски:	Часлав Дичевски
Одговорен уредник:	Часлав Дичевскић
Печати:	Гераком, Скопје

Предговор:

Оваа година во четири квартали ќе го проучуваме Евангелието според Јован. Од скромност, авторот на четвртото евангелие не се идентификува себеси, ниту зборува за себе како еден од двајцата ученици кои први тргнале по Исус (Јован 1:37). Наместо тоа, тој користи изрази како „друг ученик“, „оној ученик“, „ученикот... кого го љубеше“, „оној кого Исус го сакаше“ и „ученикот кој сведочи за овие настани“ (Јован 18:15; 19:26; 21:20,23,24). Фактот дека другите истакнати ученици се спомнуваат по име, додека името на Јован е изоставено, се чини дека укажува дека тој мора да бил автор на ова евангелие.

Според Духот на пророштвото, авторот на четвртото евангелие бил Јован, „оној кого Исус го сакаше“. Тој беше еден од тројцата ученици кои беа сведоци на Христовата слава на гората на преображението и Неговата агонија во градината непосредно пред Неговото апсење. Неговиот живот е извонреден пример кој покажува како Божјата сила може целосно да го преобрази „синот на громот“ во човек со нежна природа и длабок духовен увид.

„Јован му бил предан на Христа како лозовата прачка што се обвива околу цврстиот потпирач. Тој заради својот Учител бестрашно се изложувал на опасности во текот на неговото сослушување и судење и меѓу последните бил крај неговиот крст; а при веста дека Христос воскреснал, тој толку брзал кон робот, што во својата ревност го претстигнал дури и нестопливиот Петар.

Сигурната љубов и несебичната преданост, кои дошле до израз во животот и карактерот на Јована, содржат непроценливи поуки за христијанската црква. Јован по природа ја немал таа милност и благост на карактерот што се откривале во неговиот подоцнежн живот. Пред тоа тој имал сериозни карактерни недостатоци. Бил не само горделив, самоуверен и славољубив, туку и нагол и ги паметел навредите. Тој и брат му биле наречени „синови на громот“. Омилениот ученик бил намрштен, одмаздлив и со критички дух. Меѓутоа, под сето тоа божествениот Учител видел огнено, искрено срце кое знае да сака. Христос го укорувал неговото самољубие, ги разочарал неговите амбиции и неговата вера ја ставал на сериозна проверка; но му го открил она за што копнеела неговата душа - убавината на светоста, моќта на љубовта која преобразува“ – *Делата на апостолите, 539.*

Сите познавачи на историјата велат дека Евангелето според Јован било напишано во Ефес околу 90. година од нашата ера или порано. Ученикот бил ставен во котел со врело масло, но на чудесен начин ја избегнал смртта, а потоа бил протеран на островот Патмос (Откровение 1:9). Таму го напишал Откровението. Доаѓањето на престол на Нерва (96. година од нашата ера) му овозможило да се врати во Ефес, каде што се претпоставува дека живеел до својата смрт за време на владеењето на Трајан (98–117. година од нашата ера).

Нека Христовиот Дух го води нашето проучување во овој квартал и нека ги допре нашите срца како одговор на Неговата љубов!

Оддел на Генералната Конференција за Саботна школа

Дар во првата сабота

Сабота, 4. јануари 2025.

Повеќенаменски центар за здравје и образование во Парагвај

Република Парагвај е континентална држава во Јужна Америка која се граничи со Аргентина, Боливија и Бразил. Во Парагвај живеат околу 6,1 милион луѓе, од кои 96,1% го исповедаат христијанството (88,3% католицизам, а 7,8% други христијански религии); 2,6% се нерелигиозни, а останатите припаѓаат на други религии или се неопределени. Државната економија главно се базира на земјоделството – особено на сојата – а во текот на последните педесетина години, Парагвај разви и огромна хидроенергетска индустрија.

Првите членови на РДАСД тука пристигнале од Унгарија во четириесеттите години на дваесеттиот век, а делото понатаму се разви во педесеттите години преку колпортерската работа и подоцна, во седумдесеттите години, преку здравствено-мисионски напори. Денес имаме прекрасна група верни членови во најважните градови.

Долги години во главниот град, Асунсион, имавме центар за природна медицина, кој ни овозможи да им ја носиме евангелската порака на многу души и да ги подучуваме за животниот стил на Божјиот народ на остатокот. Со Божја помош и со нашиот интердисциплинарен тим професионалци, се надеваме дека ќе ја оживееме нашата клиника – но сега би сакале таа да функционира како теренски центар во градот, кој би се проширил и на руралните подрачја, за да го исполниме божествениот налог: „Напуштете ги градовите. Основајте санаториуми, училишта и канцеларии подалеку од населените центри.“ – Selected Messages 2, 357.

Со таа цел на ум, купивме парче земја во убава рурална област во департаментот Парагвари, околу 66 километри оддалечен од главниот град. На имотот веќе изградивме молитвен дом и сместувачки објекти за работниците во делото, но тоа е само почеток. Наша цел е да изградиме мултифункционален објект со основен здравствен центар, училиште, црква и институција за развој на независни производители на здрава храна.

Апелираме на великодушност на нашите браќа ширум светот и на помош во остварувањето на оваа цел. Вашата соработка ќе внесе нов поттик во завршната фаза која е неопходна за реализација на овој проект. Ние се потпираме на силата и прекрасната Божја милост и сигурни сме дека Господ ќе ги благослови напорите на нашите членови ширум светот за да го зајакнат и прошират евангелското дело во овој дел од Неговото лозје

Вашите браќа и сестри од Парагвајското поле

Евангелие според Јован

„И Словото стана тело и се всели меѓу нас, полно со благодат и вистина; и ние ја видовме Неговата слава, слава како на Единороден од Отецот“ (Јован 1:14).

Предлагаме да прочитате: *Патријарси и пророци, 44–51, 111–116.*

„Христос бил во единство со Отецот во текот на целата вечност; и кога ја презеде човечката природа, Тој сè уште беше едно со Бога“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 228.*

1. ИСУС, ЕДНО СО ОТЕЦОТ

Нед, 29. дек

**а. Што кажува Божјото слово за Исус пред Неговото воплотување?
Јован 1:1,2.**

„Од вечни времиња Господ Исус Христос бил едно со Отецот; Тој бил 'Божји лик', лик на Неговата големина и величество, 'одблесок на Неговата слава'. Тој дошол за да ја покаже на нашиот свет таа слава. Дошол на оваа, од грев замрачена Земја, за да ја открие Светлината на Божјата љубов да биде 'Бог со нас'. Затоа за Него е пророкувано: 'И ќе го наречат Емануел'“. – *Копнежот на вековите, 19.*

„Христос, Речта, единородниот Божји Син, бил едно со вечниот Отец едно во суштината, во карактерот и во намерите единствено Суштество кое можело да проникне во сите Божји совети и намери“. – *Патријарси и пророци, 34.*

б. Како Отецот и ангелите гледале на Исус? Псалм 45:6; Исаија 9:6; Евреите 1:3,6-8.

„Ангелите се Божји слуги од кои додека летаат со своите крилја, брзајќи да ја извршат Божјата волја, одблеснува онаа светлина што постојано блескоти од неговото лице. Но поглавар над сите нив е Синот, Божјиот Помазаник, 'кој е сјај од неговиот сјај и отпечаток на неговото битие', Оној 'кој ја одржува вселената со својата сила' (Евреите 1:3)“. – *Патријарси и пророци, 34.*

а. Кој ги создал сите нешта? Јован 1:3,10; Колосјаните 1:15-17; Евреите 1:2.

„Христос бил Тој, Кој ги распрострел небесата и ги поставил темелите на Земјата. Неговата рака ги поставила световите да лебдат во просторот и му дала форма и облик на секој цвет во полето. 'Тој ги утврдуваше планините со Својата сила'. 'Негово е морето и Тој го создал' (Псалм 65:6; 95:5). Тој ја исполнил земјата со убавина и воздухот со песна. Врз сите нешта на земјата, во воздухот и на небото, Тој ја напишал пораката за љубовта на Отецот". – *Копнежот на вековите, 20.*

б. Опишете го начинот на кој се создадени световите и вселената. Псалм 33:6,9; 104:1-6.

„Бог зборуваше и Неговите зборови ги создадоа Неговите дела во природниот свет. Божјото создавање е само резервоар на средства подготвени за Него да ги употреби веднаш за да ја исполни Својата волја". – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1081.*

„Кога земјата излегла од рацете на својот Творец, била совршено убава. Нејзината површина била украсена со гори, со ритчиња и со рамнини, меѓу кои жубореле прекрасни реки и се простирале пријатни езера. Меѓутоа, ритчињата и горите не биле карпести ниту стрми и немале страшни забести провалии и ужасни понори, какви што има денеска. Страните на планинските венци биле прекриени со плодносна почва на која насекаде буело зеленило и плодни растенија. Немало одвратни мочуришта и неплодни пустини. Каде и да се запрел погледот, прекрасни грмушки и милно цвеќе го пречекувале со поздрав. Височинките биле покриени со шуми чиишто стебла биле многу повеличествени од кој и да е вид дрво кое воопшто постои денеска. Воздухот бил чист и здрав и во него немало ниту траги од заразни испарувања. Севкупната слика на земјата надминувала по својата убавина секој, и најубаво уреден парк. Војските ангели со восхит ја посматрале оваа глетка и му се радувале на прекрасното Божјо дело". – *Патријарси и пророци, 44.*

„Во Библијата нема ниту трага за некакви долги векови во кои земјата постепено се развивала од хаос. За секој последователен ден на создавањето, Светото писмо кажува дека имал вечер и утро, како и секој друг ден што настапил подоцна. При завршувањето на секој од тие денови, се соопштува што создал Творецот во тој ден". – *Патријарси и пророци, 112.*

**а. Кој е Авторот на сиот живот и светлина – и како тоа ни користи?
Јован 1:4-9; Дела 17:28.**

„(Христос) бил Оној што во сите векови зборувал преку сите кои на луѓето им ја објавувале Божјата Реч. Сите доблести на најголемите и најблагородни луѓе на Земјата биле само Негов одраз“.
– *Воспитување, 73.*

„Христос е ‘Светлина која го осветлува секој човек што доаѓа во светот’ (Јован 1:9). Како што преку Христа секое човечко суштество има живот, така преку Него секоја душа прима и некаков зрак од божествената светлина“.
– *Воспитување, 29.*

„Меѓутоа, Божјата сила сè уште работи на одржувањето на она што е создадено. Пулсот не чука, ниту дишењето продолжува затоа што механизмот, еднаш ставен во движење, продолжил да работи со своја сопствена природна енергија. Секое вдишување, секој удар на срцето, е доказ за грижата на Оној во кого живееме, се движиме и постоиме. Од најмалиот инсект до човекот, секое живо суштество секојдневно зависи од Неговото провидение...“

Моќната сила која дејствува во целата природа и одржува сè, не е, како што сметаат некои научници, само некој сеопфатен принцип, некоја движечка енергија. Бог е дух; а сепак, Тој е личност, суштество; зашто човекот е создаден според Неговиот лик. Како личност, Бог се открил во Својот Син“.
– *Воспитување, 131.*

б. Што вели Исус за Него? Јован 9:5; 8:12; 3:19; 12:46.

„Со зборовите ‘Јас сум светлината на светот’ Исус објавил дека е Месијата. Во храмот во кој Христос проповедал, стариот Симеон зборувал за Него како за ‘светлина за осветлување на незнабошците и слава на Твојот народ Израел’. (Лука 2:32) Со овие зборови тој применил на Исус едно пророштво што му било познато на цел Израел. Светиот Дух преку пророкот Исаија рекол: ‘Малку е да ми бидеш слуга, да ги подигнеш племињата на Јаков и да го вратиш остатокот Израелев; Јас ќе те поставам за светлина на незнабошците, за Моето спасение да достигне до крајот на Земјата’. (Исаија 49:6) Според општото толкување, тоа пророштво се однесувало на Месијата, а кога Исус рекол: ‘Јас сум светлината на светот’ народот не можел, а да не го препознае Неговото тврдење дека Тој е Ветениот“.
– *Копнежот на вековите, 465.*

а. Што пророкувал Исаија за Христовото име? Исаија 7:14. Кога се исполнило ова пророштво? Матеј 1:22,23.

„Откако Исус дошол да престојува меѓу нас, ние знаеме дека Бог е запознаен со нашите неволји и дека Тој сочувствува со нас во нашите жалости. Секој Адамов син и ќерка можат да увидат дека нашиот Творец е пријател на грешниците. Зашто во секое учење за Божјата благодат, во секое ветување на радост, секој акт на љубов, во секоја божествена привлечност што се манифестирала во животот на Спасителот на Земјата, ние гледаме дека 'Бог е со нас'". – *Копнежот на вековите, 24.*

б. Што направил Исус за да допре до нас во нашата падната состојба? Јован 1:14; Филипјаните 2:5-8; Евреите 2:14-18.

„За да ни помогне да се запознаеме со Неговиот божествен карактер и живот, Христос ја зел нашата природа и живеел меѓу нас. Божеството се открило во човечка природа; невидливата слава во видлива човечка форма. Луѓето можеле да дознаат за непознатото преку познатото; небесните нешта се откривале преку земните; Бог се открил во облик на човек". – *Христовите поуки, 17.*

„Синот Божји беше напаѓан на секој чекор од силите на темнината. По крштевањето, Духот го одведе во пустината и беше искушуван четириесет дена... Ако не беше учесник во нашата природа, Тој не можеше да биде искушуван како што сме ние искушувани. Ако за Него било невозможно да подлегне на искушение, Тој не ќе можеше да биде наш помошник. Свечена реалност е дека Христос дојде да се бори како човек, во името на човекот. Неговите искушенија и победи ни кажуваат дека луѓето мора да го следат Неговиот пример; човекот мора да стане учесник во божествената природа". – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1082.*

„За да ја задржи Својата прикриена слава како дете на паднатата човечка раса, ова беше најтешката дисциплина на која Кнезот на животот можеше да се потчини. Така Тој ја измери Својата сила против сатаната. Оној кој бил исфрлен од небото очајно се борел за владеење над Оној на кого му завидувал уште во небесните дворови. О, каква борба беше ова! Ниту еден јазик не може да ја опише. Но, во блиска иднина оние кои победиле со крвта на Јагнето и со словото на нивното сведоштво тоа ќе го разберат". – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1081, 1082.*

а. Што дошол Исус да направи за човечкиот род? Јован 3:16,17; 1:12; Лука 19:10.

„Кон Христа се постапувало онака, како што ние заслужуваме да се постапува кон нас, за со нас да се постапува онака, како што заслужува Тој. Тој бил осуден заради нашите гревови во кои немал никаков удел, за ние да се оправдаме со Неговата праведност, во која не сме имале никаков удел. Се согласил на смрт, која ни припаѓала нам, за ние да примиме живот што бил Негов. ‘Со Неговите рани ние се исцеливме’“. – *Копнежот на вековите*, 25.

б. Како сме обновени со Христовата жртва? Галатјаните 4:5-7; Евреите 2:10.

„Христос принесол потполна и совршена жртва која е доволна да го спаси секој син и Адамова ќерка, секој кој ќе манифестира каење поради кршење на Божјиот закон и вера во нашиот Господ Исус Христос... Тој дал пример на сите Свои следбеници и покажал дека стражарењето, молитвата и неуморните напори се неопходни ако сакаат да Му бидат слични според љубовта која Тој ја чувствувал кон паднатиот род“. – 2 Сведоштво, 664.

„Бог ги љуби Своите послушни деца. Тој има подготвено царство, не за неверни поданици, туку за Своите деца кои ги испитал и проверил во овој осквернет и со грев расипан свет. Како послушни деца, имаме привилегија да бидеме во сродство со Бог. ‘Ако си, пак, син’, вели Тој, ‘тогаш си и наследник’ на бесмртно наследство... Христос и Неговиот народ се едно“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1077.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 3. јан

1. Која природа ја поседувал Исус од вечноста?
2. Кој ги распространил небесата и ги поставил темелите на земјата?
3. Од кого произлегува сета вистинска светлина?
4. Како се нарекува Исус во Исаија 7:14?
5. Што станал Исус кога ја презел нашата човечка природа?

Јагне Божјо

„Тој беше измачуван, но страдаше доброволно и устата Своја не ја твораше; како јагне Тој беше одведен на колење, и како што е овцата пред стрижаците свои безгласна, така и Тој не ја отвори устата Своја“ (Исаија 53:7).

Предлагаме да прочитате: *Копнежот на вековите, 132-143.*

„Нека покајничкиот грешник го насочи својот поглед кон 'Јагнето Божјо, Кое ги зеде гревовите на светот врз Себе'“. – *The Faith I Live By, p. 107.*

1. СВЕДОШТВОТО НА ЈОВАН КРСТИТЕЛ

Нед, 5. јан

а. Што изјавил Јован Крстител за Исус? Јован 1:15-18.

б. Како им се открил Јован на верските водачи? Јован 1:19-23. Кое пророштво тој го исполнил – и како ние треба да се однесуваме кон тоа? Исаија 40:3-5.

„Во секоја фаза од историјата на оваа земја, Бог имал свои претставници за да го продолжат Неговото дело, кое мора да се извршува на начин кој Тој го одредил. Јован Крстител имал специјална задача за која беше роден и за која бил назначен – задачата да го подготви патот за Господа...“

(Неговата служба во пустината) претставуваше највпечатливо, буквално исполнување на пророштвото“. – *The Southern Watchman, March 21, 1905.*

„Господ му ја даде (на Јован Крстител) пораката која требаше да ја објави. Дали тој отиде кај свештениците и владетелите да побара дозвола да ја објави оваа порака? – Не! Бог го оддели од нив за да не биде изложен на влијанието на нивниот дух и учење. Тој беше гласот на оној што вика во пустината: 'Пригответе Му пат на Господ, исправете ги во пустината патеките за нашиот Бог; секој дол да се исполни, секоја планина и рид да се снизат; кривините да се исправат, и нерамните патишта да бидат израмнети; и ќе се јави славата Господова, и сите луѓе ќе го видат спасението од Бога; зашто устата Господова го изрече тоа' (Исаија 40:3-5). Токму ова е пораката што мора да се објави на нашиот народ; се наоѓаме блиску до крајот на времето и пораката гласи: Исчистете го патот на Царот; соберете ги камењата, кренете знаме за народите. Луѓето мора да се разбудат. Ова не е време да велиме: Мир и безбедност“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 410.*

а. Кога Исус дошол кај Јован за да се крсти, како Јован Го препознал и како сведочел за Неговата мисија пред присутните? Јован 1:29,34. Кое пророштво се исполни во таа прилика? Исаија 53:4-7.

„(Христос) во иста мера бил Откупител на човекот на почетокот на историјата на светот колку што е и сега. Пред својата божествена природа да ја наметне со човечка и да дојде на овој свет, евангелската порака им била објавена на Адам, Сит, Енох, Матусал и Ное. Аврам во Ханан и Лот во Содом ја објавувале оваа вест, и од поколение во поколение, верните гласници го најавувале доаѓањето на Ветениот. Обредите на еврејскиот верски систем ги воспоставил Христос. Тој бил темел на нивниот систем на принесување жртви, голем антитип на сите нивни верски служби. Крвта што се пролевала при принесувањето на жртвите укажувала на Жртвата на Божјото Јагне. Сите симболички жртви се исполниле во Него“. – *Христовите поуки*, 126.

б. Како Јован им го претставил Исуса на своите ученици? Јован 1:35,36. Какво влијание имаа неговите зборови врз нив — и што се случи потоа во неговиот живот? Јован 1:37.

„Следниот ден (по Христовото крштевање), додека двајца ученици стоеле во близина, Јован повторно го здогледал Исуса меѓу луѓето. Славата на Невидливиот повторно го осветлила лицето на пророкот и тој извикал: ‘Еве го Божјото Јагне!’ Овие зборови, иако не биле целосно сфатени, ги возбудиле срцата на учениците. Што значело името што Јован му го дал ‘Божјо Јагне?’ Ниту самиот Јован не го објаснил тоа“. – *Копнежот на вековите*, 138.

„Јован им кажал на своите ученици дека Исус е ветениот Месија, Спасител на светот. Бидејќи неговото дело се приближувало кон крај, ги упатил кон Исуса и ги поучил да го следат Него како Голем Учител. Животот на Јован Крстител бил исполнет со тага и самоодредување. Тој го најавил првото Христово доаѓање, но не му било дадено да биде сведок на Неговите чуда и да и се радува на силата која што Тој ја манифестираше. Јован знаел дека неговата улога е завршена и дека мора да умре штом Исус ќе започне со Својата мисија како учител. Неговиот глас, со исклучок во пустината, многу ретко се слушал. Животот му поминал во осаменост. Не бил поврзан со семејството на својот татко за да ја ужива благодатта на семејниот и општествениот живот, туку сè оставил настрана за да може да ја заврши својата мисија“. – *Рани списи*, 154.

а. Кои биле некои од првите ученици на Исус? Матеј 4:18,21. Каков интерес покажале за Христа и колку време траела нивната прва средба со Него? Јован 1:38,39.

„Напуштајќи го Јован, тие го побарале Исуса. Едниот од нив бил Андреј, Симоновиот брат, а другиот евангелистот Јован. Тие биле првите Христови ученици. Поттикнати од еден неодолив нагон, тие тргнале по Исуса желни да зборуваат со Него, но Сепак полни со стравопочитување и без зборови, потонати во извонредното значење на мислите: ‘Дали е тоа Месијата?’

Исус знаел дека учениците го следеле. Тие биле први плодови на Неговата служба и срцето на божествениот Учител било среќно, затоа што тие души се одсвале на Неговата благодат. Сепак, свртувајќи се кон нив, Тој ги прашал: ‘Што барате?’ Сакал сами да одлучат дали ќе се вратат или ќе ја изговорат својата желба.

Тие биле свесни само за една желба. Нивните мисли ги исполнувало Неговото присуство. Тие извикале: ‘Рави,... каде живееш?’ Во краткиот разговор крај патот не можеле да го примат она по што копнееле. Сакале да бидат насамо со Исуса, да седат крај Неговите нозе и да ги слушаат Неговите зборови...

Кога Јован и Андреј би имале неверлив дух како свештениците и поглаварите, не би се нашле како ученици покрај Исусовите нозе. Би му пристапиле како критичари, за да ги судат Неговите зборови. Многумина така ја затвораат вратата на најскапоцените прилики. Меѓутоа, овие први ученици не постапиле така. Тие одговориле на повикот на Светиот Дух, упатен преку проповедањето на Јован Крстителот. Сега го препознале гласот на небесниот Учител. Исусовите зборови за нив биле полни со свежина, вистина и убавина. Учењето на списите од Стариот Завет било осветлено со божествена светлина. Повеќекратните теми на вистината се појавиле во нова светлина“. – *Копнежот на вековите, 138,139.*

б. Што направиле првите ученици набргу по средбата со Исус? Јован 1:41,42.

„Андреј сакал и на другите да им ја пренесе радоста, која го исполнувала неговото срце. Барајќи го својот брат Симон, тој извикал: ‘Ние го најдовме Месијата’. Симон не чекал друг повик. И тој го слушнал проповедањето на Јован Крстителот, па побрзал кај Спасителот“. – *Копнежот на вековите, 139.*

а. Опишете што се случило кога Исус го поканил следниот ученик да го следи. Јован 1:43-45.

„Филип го послушал налогот и веднаш станал Христов работник. Филип го повикал Натанаил“. – *Копнежот на вековите, 139.*

б. Што можеме да научиме од начинот на кој Исус успеал да го надмине двоумењето на Натанаил? Јован 1:46-49.

„Гледајќи го Исуса, Натанаил се разочарал. Може ли тој Човек, Кој носел знаци на макотрпна работа и сиромаштија, да биде Месијата? Меѓутоа, Натанаил не можел да го отфрли Исуса, зашто веста на Јован донела увереност за неговото срце.

Во времето кога Филип го повикал, Натанаил се наоѓал во една тивка шумичка, задлабочен во мислите за објавата на Јован и за пророштвата што се однесувале на Месијата. Тој се молел да му се открие дали Оној, Кого Јован го најавува е навистина Избавителот, и Божјиот Дух се излеал врз него, осведочувајќи го дека Бог го посетил Својот народ и дека за него подигнал рог на спасение...

Исус му одговори и рече: Пред да те повика Филип те видов, кога беше под смоквата.

Тоа било доволно. Божествениот Дух, Кој му дал сведоштво на Натанаил додека сам се молел под смоквата, сега му зборувал преку Исуса. Иако се сомневал и им попуштал на своите предрасуди, Натанаил дошол кај Исуса со искрена желба за вистината и сега неговата желба била исполнета. Неговата вера била поголема од верата на човекот што го довел кај Исуса. Тој одговорил и рекол: ‘Рави, ти си Син Божји, ти си цар Израелев’.

Кога Натанаил би се доверил на рабините за водство, никогаш не би го пронашол Исуса. Гледајќи и расудувајќи самостојно, тој станал Христов ученик. Така е и денес со многумина на кои предрасудите не им даваат да го прифатат она што е добро. Колку би бил поинаков резултатот кога тие би ‘дошле и би виделе’.

Сè додека луѓето имаат доверба во водството на човечки авторитет, никогаш нема да дојдат до спасоносно сознание за вистината. Како Натанаил, треба самостојно да ја проучуваме Божјата Реч и да се молиме за просветлување на Светиот Дух. Ангелите од светот на светлината се близу оние, кои во понизност бараат божествено водство“. – *Копнежот на вековите, 139-141.*

а. Што му ветил Христос на Натанаил — и зошто? Јован 1:50,51.

„(Јован 1:50,51 цитиран) Всушност овде Христос рекол: 'На брегот на Јордан се отвори небото и Духот слезе врз Мене како гулаб. Таа сцена потврди дека Јас сум Божји Син. Ако верувате во мене дека сум Божји Син, вашата вера ќе биде освежена. Ќе видите дека небото е отворено и дека веќе нема да се затвори. Го отворив заради вас. Божјите ангели се качуваат носејќи му ги на Таткото молитвите на сиромашните и несреќните и слегуваат носејќи им благослов, надеж, охрабрување, помош и живот на синовите човечки'". – *Копнежот на вековите, 142,143.*

б. Што се случува кога ќе го прифатиме Христос? Јован 4:14; Откровение 22:17.

„Ако ја прими љубовта кон вистината, човекот го манифестира тоа во убедливоста на своето држење и во тонот на својот глас. Тој го објавува она што и самиот го слушал, видел и опипал за зборовите на животот, за и другите да имаат заедница со него преку познавањето на Христа. Неговото сведоштво, кое произлегува од усните допрени со жив јаглен од олтарот е вистина за приемчивото срце, и таа го посветува карактерот...

„Бог би можел да ја постигне Својата цел и да го спаси грешникот без наша помош; меѓутоа, ние мораме да учествуваме во Неговото дело, за да стекнеме карактер сличен на Христовиот. За да учествуваме во Неговата радост во радоста да ги видиме душите спасени преку Неговата жртва, мораме да учествуваме во Неговото залагање за нивното спасение". – *Копнежот на вековите, 142.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Зошто Јован Крстител беше повикан да оди во пустината?
2. Како треба да го примениме начинот на живот на Јован Крстител во нашиот живот?
3. Што можеме да научиме од Јован и Андреј кога го сретнале Исус?
4. Како можеме да бидеме инспирирани од раната изјава на Натанаил?
5. Што открива дали мојата вера во Христа е вистинска или не?

Свадбата во Кана

„Сè што ќе ви рече, направете“ (Јован 2:5; последен дел).

Предлагаме да прочитате: *Копнежот на вековите*, 114-153;
Messages to Young People, pp. 403–418.

„Исус го започнал делото на реформација стапувајќи во Близок допир со луѓето“ – *Копнежот на вековите*, 150.

1. ПОЧЕТОК НА ХРИСТОВАТА СЛУЖБА

Нед, 12. јан

а. Каде Исус ја започнал Својата служба на земјата? Јован 2:1,2.

„Исус не ја започнал Својата служба со некое големо дело пред Синедрионот во Ерусалим. На еден семеен собир во едно мало галилејско село, Тој ја употребил Својата моќ за да ја зголеми радоста на свадбената свеченост. На тој начин ја покажал Својата љубов кон луѓето и Својата желба да придонесе за нивната среќа. Во пустината на искушението Тој ја испил чашата на страдањата. Сега дошол на луѓето да им подаде чаша на благослов и со неа да ги посвети односите во човечкиот живот“. – *Копнежот на вековите*, 144.

б. Што се случило многу пред крајот на свадбената веселба? Јован 2:3.

„(Марија) копнеела Тој (Исус) на целото мноштво да му докаже дека Тој навистина бил Почитуван од Бога. Се надевала дека ќе му се пружи можност пред нив да направи некое чудо.

Во тоа време бил обичај свадбените свечености да траат по неколку денови. Во таа прилика, снемало вино пред да заврши свеченоста. Тоа откритие причинило голема збунетост и жалење. Било необично да нема вино на такви прослави и тоа би се сметало како знак на недостаток на гостопримливост“. – *Копнежот на вековите*, 144, 145.

а. Што рекла Христовата мајка, и кој бил Неговиот одговор? Јован 2:3,4.

„(Јован 2:4 цитиран). Овој одговор, колку и да изгледа остар, не изразува студенило или неучтивост. Начинот на кој Спасителот и се обратил на Својата мајка бил во склад со источните обичаи. Таков начин се употребувал кон лица на кои им се укажувала почит. Секоја постапка во Христовиот земен живот била во склад со правилото што Тој сам го дал: 'Почитувај ги твојот татко и твојата мајка'. (Излез 20:12) На крстот, во Својот последен чин на нежност кон Својата мајка, Исус повторно и се обратил на ист начин, доверувајќи ја на грижа на Својот најсакан ученик. И на свадбената свеченост и на крстот, љубовта изразена во тонот на гласот, погледот и однесувањето ги толкувала Неговите зборови“. – *Копнежот на вековите, 146.*

б. Што им рекла Христовата мајка на слугите — и како овие зборови важат и за нас денес? Јован 2:5.

„Приближувајќи се сè повеќе кон совршенството со вера и со љубов кон своите браќа, Неговите следбеници треба со уште поголема сила да ја објавуваат вистината. Бог обезбедил божествена помош за сите кризи на кои човечките сили не им се дораснати. Тој ни го дава Светиот Дух да ни помага во сите неволји, да ја крепи нашата надеж и нашата доверба, да го осветли нашиот ум и да го очисти нашето срце. Тој сака да се обезбедат доволно средства за остварување на Неговите планови. Ве повикувам да барате совет од Бога. Барајте го со сето свое срце и 'што и да ви каже, направете' (Јован 2:5)". – *6 Сведоштво, 414,415.*

в. Што му рекол Исус на слугата на свадбата да направи? Јован 2:6-8.

„Покрај вратата стоеле шест големи камени садови за вода и Исус им рекол на слугите да ги наполнат со вода. Така било направено. Потоа, кога требало да се послужи виното, Тој рекол: 'Сега нацрпете и однесете му на старосватот'. Наместо вода со која биле наполнети садовите, потекло вино". – *Копнежот на вековите, 148.*

а. Кога се служеше виното, како реагираше старосватот? Јован 2:9,10.

„Ниту оној, кој бил одговорен за гозбата, ниту гостите не знаеле дека снемало вино. Кога го вкусил виното, старосватот утврдил дека никогаш порано не пиел толку добро вино и дека тоа се разликува од она што го имале на почетокот на свеченоста“. – *Копнежот на вековите*, 148.

б. Каково вино обезбедил Христос? Исаија 65:8.

„Виното што го обезбедил Христос за свеченоста и она што им го дал на учениците, како симбол на Својата крв бил чист гроздов сок. На тоа укажува и пророкот Исаија, зборувајќи за новото вино ‘во гроздот,’ кога вели: ‘Не го расипувај, зашто благослов е во него’ (Исаија 65:8)...

Неферментираното вино што им го обезбедил на сватовите бил здрав и освежителен пијалак. Неговото дејство се состоело во тоа да го доведе вкусот во склад со здравиот апетит“. – *Копнежот на вековите*, 149.

в. Што вели Писмото за ферментираното вино? Изреки 20:1; 23:29-35.

„Во Стариот завет Христос е Оној, Кој дал предупредување до Израел: ‘Виното е потсмевач, жестокиот пијалак немирник и секој што им се предава на нив, не е мудар’. (Изреки 20:1) И Тој Самиот не се погрижил за таков пијалак. Сатаната ги искушува луѓето да попуштаат на желбите, кои го замаглуваат разумот и го затапуваат духовното согледување, но Христос не учи да ја потчинуваме пониската природа. Целокупниот Негов живот претставувал пример на самооткажување. За да ја скрши моќта на апетитот, Тој за нас поднел најтешки проби што човекот може да ги издржи. Христос посочил Јован Крстителот да не пие вино, ниту жесток пијалак. Тој барал слично воздржување и од жената на Маној. Тој изрекува проклетство над оној човек, кој става шише на усните на својот ближен. Со своето однесување Христос не му противречел на Своето учење“. – *Копнежот на вековите*, 149.

а. Какви цели беа постигнати и со Христовото присуство и со Неговото чудо на свадбата, дури и за нас денес? Јован 2:11.

„Христос знаеше сè; Неговиот поглед продре низ вековите сè до нашето време и виде каква ќе биде состојбата на општеството на крајот на светската историја. Тој виде дека илјадници и илјадници ќе пропаднат поради употребата на вино и жестоки пијалаци. Светот постепено ќе дојде во истата состојба како што беше во деновите пред потопот. Сепак, небото даде предупредувачки знак за да бидат луѓето предупредени и да соработуваат со Бога во делото на самоодржување. Тој ни даде примери на апсолутна апстиненција и ни даде упатства кои, ако ги следиме, ќе резултираат со создавање и зачувување на силата, вештината и извонредноста на нашите деца“.

– *The Signs of the Times, April 16, 1896.*

б. Опишете го освежувачкиот став што Христос го покажувал за време на Неговата служба. Матеј 11:29.

„Исус го започнал делото на реформација стапувајќи во Близок допир со луѓето. Покажувајќи најголема почит кон Божјиот закон, ја осудувал наметливата побожност на фарисеите и се обидува да го ослободи народот од бесмислените правила кои го ограничувале. Копнеел да ги сруши преградите, кои ги одвојувале различните слоеви на општеството, за да ги здружи луѓето, како деца на едно семејство. Неговото присуство на свадбената свеченост имало за цел да биде делотворен чекор во остварувањето на таа цел“.

– *Копнежот на вековите, 150.*

„Исус го осудувал самоугодувањето во сите негови облици, но по природа бил друштвен. Го прифаќал гостопримството на сите слоеви, посетувајќи ги домовите на богатите и сиромашните, на учените и неуките и копнеел да ги отргне нивните мисли од прашањата на секојдневниот живот и да ги насочи кон оние работи, кои се духовни и вечни. Тој не давал никаква дозвола за распуштен живот, ниту Неговото однесување било извалкано со некаква сенка на световна лекоумност; сепак, Тој наоѓал задоволство во сцените на невина среќа и со Своето присуство ги одобрувал дружељубивите собири. Еврејската свадба бил импресивен настан и нејзината радост не предизвикувала незадоволство кај Синот Човечки. Присуствувајќи на свеченоста, Исус му укажал почит на бракот, како на божествена установа“.

– *Копнежот на вековите, 150, 151.*

а. Што треба да научиме од Христовиот пример што го разликувал од верските водачи на неговото време? Изреки 18:24.

„Христовиот начин на работа значително се разликувал од работата на еврејските старешини. Нивното почитување на традициите и формализмот ја уништиле сета вистинска слобода на мислите и делата. Тие живееле во постојан страв да не се осквернат. За да го избегнат допирот со „нечистите,“ тие се држеле на растојание не само од незнабошците, туку и од поголемиот дел од својот народ, не трудејќи се да му користат, ниту да го стекнат неговото пријателство. Занимавајќи се постојано со тие мисли, ги ограничувале своите сфаќања и го ограничиле кругот на својот живот. Нивниот пример поттикнувал на себичност и нетрпеливост меѓу сите народни слоеви“.

– *Копнежот на вековите, 150.*

б. Која треба да биде нашата цел во сите друштвени односи? Изреки 11:30.

„Со своите зборови и пријателската насмевка можеме да им изразиме илјадници мали вниманија, кои ќе ни возвратат. Неразумните христијани со својата невнимателност кон другите покажуваат дека не се во заедница со Христа. Невозможно е да се биде во заедница со Христа, а да се покажува нељубезност кон другите и да се запоставуваат нивните права.

Сите треба да станеме Исусови сведоци. Друштвеноста посветена на Христовата милост, треба да се прошири, ако сакаме да ги придобиеме душите за Спасителот. Светот нека види дека не сме себично преокупирани со своите грижи туку дека сакаме со другите да ги поделиме своите благослови и предности. Да покажеме дека нашата вера не нè прави бесчувствителни и строги. Сите оние кои велат дека го нашле Христа нека им служат на другите онака како што Тој им служел на луѓето. Во овој свет никогаш не смееме да оставиме погрешен впечаток дека христијаните се тажни и несреќни луѓе“.

– *Адвентен дом, 428*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

Пет, 17. Јан

1. Опиши духовне родове које је донело Христово чудо у Кани.
2. Опиши однос Христа и Његове мајке.
3. Зашто је кум на свадби био изненађен?
4. Каква врста вина адекватно описује Христову крв?
5. Приликом друштвених сакупа, чега треба да се сетимо из Христовог примера?

Исус во храмот

„А Господ е во Својот свет храм: нека замолкне целата земја пред лицето Негово“ (Авакум 2:20).

Предлагаме да прочитате: 5 Сведоштво, 491-500.

„Влезовите на Божјиот дом треба да бидат исполнети со света почит“ – 5 Сведоштво, 493.

1. ХРАМОТ ОСКВЕРНЕТ

Нед, 19. јан

а. Опишете ја ситуацијата во ерусалимскиот храм на почетокот на Христовата јавна служба. Јован 2:13,14.

„Секој Евреин бил должен годишно да плаќа половина сикал, како 'откуп за својата душа'... Покрај тоа, биле давани огромни суми како доброволни дарови, кои биле ставани во ризницата на храмот. Исто така, сите странски пари требало да се променат за да се добијат пари кои се викале сикал и кои биле приложувани за служба во светилиштето. Таа размена на пари пружала можност за измами и уцени и се претворила во срамна трговија, која претставувала извор на приходи за свештениците.

Трговците барале претерани цени за животните што се продавале, а својата заработувачка ја делеле со свештениците и поглаварите, кои на тој начин се богателе на штета на народот“. – *Копнежот на вековите*, 155.

б. Како тоа влијаело на службите во храмот? Езекиел 22:26 (последен дел).

„Голем број жртви биле принесувани за време на Пасхата, па продажбата во храмот била многу голема. Метежот што владеел поради тоа, повеќе прилегал на бучен добиточен пазар, отколку на свет Божји храм. Тука можело да се слушне гласно спогудување, мукање на добиток, блеење на овци, гукање на гулаби, сето тоа измешано со свекот на пари и со гневно препирање. Метежот бил толку голем, што ги вознемирувал верниците, а зборовите упатени на Семоќниот биле задушени од вревата што продирала во храмот. Евреите многу се фалеле со својата побожност“. – *Копнежот на вековите*, 155.

а. Како Бог гледа на местото каде што го манифестира своето присуство — и која била Неговата прва наредба за планината Синај? Излез 3:1-5.

„Кога Господ се спуштил на Синајската гора, тоа место било посветено од Неговото присуство... Така е дадена поука за тоа дека секаде, каде што Бог го открива Своето присуство, тоа место е свето“. — *Копнежот на вековите, 155,156.*

б. Како реагирал Христос на сквернавењето на храмот? Јован 2:15,16.

„Влегувајќи во храмот, Исус со еден поглед ја согледал таа сцена. Видел нечесна трговија. Ја видел бедата на сиромасите, кои верувале дека без пролевање крв нема да бидат простени нивните гревови. Видел дека надворешното предворје на храмот е претворено во место за нечесна трговија. Светото подрачје се претворило во пространа менувачница“. — *Копнежот на вековите, 157.*

„Слегувајќи полека по скалите и подигајќи го камшикот од јаже што го земал влегувајќи внатре, Тој им наредил на трговците да се оддалечат од територијата на храмот. Со ревност и строгост што никогаш порано не ги покажувал, ги превртел масите на менувачите на пари. Металните пари јасно одзвонувале на мермерниот под. Никој не се осмелил да праша за Неговиот авторитет. Никој не се осмелил да ја собере својата лошо заработена добивка. Исус не ги удирал со камшикот, но тој едноставен камшик во Неговата рака изгледал како пламен меч. Службениците на храмот, свештениците кои склопуваат нечесни зделки, посредниците и трговците на добиток со своите овци и говеда побрзале да го напуштат ова место со една мисла; да побегнат од осудата на Неговото присуство“. — *Копнежот на вековите, 158.*

с. Што значи Христовиот чин на чистење на храмот? Малахија 3:1-3.

„Предворјата на храмот во Ерусалим, полни со метеж и несвета трговија, премногу верно го прикажувале храмот на срцето, извалкано од присуството на сетилни страсти и несвети мисли. Чистејќи го храмот од световните продавачи и купувачи, Исус ја објавил Својата мисија; чистење на срцата од нечистотијата на гревот од земните желби, од себичните барања, од лошите навик што ја расипуваат душата“. — *Копнежот на вековите, 161.*

а. Која била Божјата првобитна цел во воспоставувањето на Неговото светилиште меѓу Неговиот народ? Излез 25:8.

„Тој храм, подигнат да биде место за престојување на божественото присуство, има за цел да биде очигледна поука за Израел и за светот. Уште од вечни времиња Божја намера била секое создание, од светиот и свет серафим до човекот, да биде храм во кој ќе престојува Творецот“. – *Копнежот на вековите, 161.*

б. Зошто верниците се нарекуваат Божји храм— и како треба сесрдно да ја одржуваме светоста на овој храм? 1. Коринтјаните 3:16,17; Исаија 57:15.

„Човечкиот род, заради гревот престанал да биде Божји храм. Замрачено и извалкано од грев, човечкото срце веќе не можело да ја открива божествената слава. Меѓутоа, со отелотворување на Божјиот Син се исполнила намерата на Небото. Бог престојува во луѓето и човечкото срце повторно станува Негов храм преку спасоносната милост“. – *Копнежот на вековите, 161.*

„Ако веруваме дека се приближува крајот на сè ‘каков треба да ви биде вашиот свет живот и побожноста ваша?’ (2 Петрово 3:11).

Секоја душа што верува во вистината ќе го покаже тоа и со своите дела. Сите треба да бидеме што посесрдни и понепокOLEБЛИВИ во своите напори да придобиваме души за Христа. Ако вистината се вкорени длабоко во нивните срца, тие ќе копнеат да ја всадат и во срцата на другите. Вистината премногу долго се држи во предворјето. Внесете ја во внатрешниот храм на душата, поставете ја на престолот на вашето срце и потчинете ѝ го својот живот. Ние треба да ја проучуваме Божјата Реч и да му се покоруваме. Тогаш срцето ќе најде мир, среќа и радост и нашите мисли ќе бидат насочени кон небото. Меѓутоа, ако вистината се чува одделена од животот, во предворјето, срцето нема да биде загреано од пламенот на Божјата добрина.

Мнозина Исусовата вера ја чуваат само за посебни денови или за посебни прилики, додека во останатото време ја забораваат и занемаруваат. Непоминливото начело на вистината не важи само неколку часови во сабота или за неколку дела на милосрдие, туку треба да се внесе во срцето, пречистувајќи го и посветувајќи го карактерот“. – *5 Сведоштво, 547.*

а. Што треба да сфатиме за нашата беспомошна состојба додека се обидуваме да го исчистиме храмот? Еремија 2:22; Јов 14:4.

„Ниту еден човек не може сам да го истера злото што се вгнездило во неговото срце“. – *Копнежот на вековите, 161.*

б. Која е тајната да можеш да застанеш пред светиот Бог со очистено срце? Езекиел 36:25-27; Захарија 3:3-5.

„Јаков бил виновен поради големиот грев што го сторил во своето однесување кон Исав, но тој се покајал. Престапот му бил простен и тој бил очистен од гревот, затоа и можел да го поднесе откровението на Божјото присуство. Меѓутоа, секогаш кога луѓето Доаѓале пред Бога, а намерно негувале зло, биле уништени. При второто Христово доаѓање, безбожниците ќе бидат уништени ‘со Духот од Неговите усни’ и погубени со „светлината на Неговото доаѓање“. (2 Солунјаните 2:8) Светлината на Божјата слава, која им дава живот на праведниците, ќе ги погуби грешниците.

Во времето на Јован Крстителот, Христос требал да се појави како Оној, Кој ќе го открие карактерот на Бога. Самото Негово присуство ќе им укаже на луѓето на нивните гревови. Тие ќе можат да имаат заедница со Него, само ако се подготвени да се очистат од гревовите. Во Негово присуство можат да останат само оние, кои се со чисто срце“. – *Копнежот на вековите, 108.*

„Единствено Христос може да го очисти храмот на душата. Но Тој не сака насилно да влезе. Тој не влегува во срцето како некогаш во стариот храм, туку вели: ‘Еве стојам пред врата и тропам. Оној што ќе го чуе мојот глас и што ќе ја отвори вратата, ќе влезам кај него’. (Откровение 3:20) Тој ќе дојде не само на еден ден, бидејќи вели: ‘Ќе живеам и ќе одам меѓу нив...’, а тие ќе бидат Мој народ’. ‘Тој ќе ги погази нашите беззаконија; ќе ги фрли во морските длабочини сите наши гревови’. (2 Коринтјаните 6:16; Михеј 7:19) Неговото присуство ќе ја очисти и ќе ја посвети душата за да биде свет храм на Господа и ‘во живеалиште Божјо преку Духот’“ (Ефесјаните 2:21,22). – *Копнежот на вековите, 161,162.*

„Додека Исус служи во небесното светилиште, со своето присуство, Исус сè уште служи во црквата на Земјата“. – *Копнежот на вековите, 166.*

а. Како Бог ги смета водачите на Неговиот народ одговорни за зачувување на светоста на Неговиот дом? Авакум 2:20; Езекиел 44:23.

„Прилозите за Божјиот храм морале да бидат сметани како свети. Меѓутоа, љубовта кон добивката направила сето ова да се заборава.

Свештениците и поглаварите биле повикани да бидат Божји претставници за народот; нивна должност била да ја исправат злоупотребата на предворјето на храмот, а на народот морале да му дадат пример на чесност и сочувство“. – *Копнежот на вековите*, 156.

„Чиста вистина е дека речиси целосно згасна стравопочитувањето кон Божјиот дом. Не се прави разлика меѓу светите нешта и светите места и обичните; не се цени тоа што е свето и возвишено... Бог на Својот народ во Стариот завет му дал совршени прописи во поглед на редот и точноста. Зар Неговиот карактер се променил? Не е ли Тој Големиот и Семоќен Бог кој владее во небото над небесата? Зар не би било добро често да ги читаме упатствата што самиот Бог им ги дал на Евреите, за ние кои сме осветлени со светлината на величествената вистина да се угледаме на стравопочитувањето кое тие го имале кон Божјиот дом“. – *5 Сведоштво*, 495,496.

б. Објаснете ја клучната победа што треба да се извојува со Христовата сила. Матеј 5:8; 1. Јованово 3:1-3.

„Ги повикувам сите кои тврдат дека се синови Божји никогаш да не ја забораваат оваа голема вистина, дека ни треба Божјиот Дух во нас за да стигнеме до небото, и Христовото дело надвор од нас за да ни даде право на бесмртно наследство“. – *Testimonies to Ministers*, p. 442.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 24. јан

1. Кои биле водачите на неправедната трговија во храмот?
2. Каков треба да биде ставот на секој што доаѓа пред Бога?
3. Објасни го духовното значење што храмот во Ерусалим требал да го има.
4. Што објавил Христос при чистењето на храмот?
5. Како може да се очисти нашето несовршено човечко срце?

Дар во првата сабота

Сабота, 1. февруари, 2025.

Помош за настраданите од катастрофи ширум светот

Нема сомнеж дека војните, гласовите за војни, ужасните несреќи, сушите, поплавите, ураганите, земјотресите и пожарите се зголемуваат и се шират низ светот со неверојатна брзина – и сето тоа е исполнување на пророштвата што ги проучуваме. Секако, во сите тие трагедии можеме да ги препознаеме стапките на нашиот Бог, чиешто доаѓање е сè поблиску. Илјадници луѓе страдаат во овие екстремни непогоди и упатуваат повик за помош до Христовите амбасадори, за да им го дадат балсамот од Галад.

Во оваа ситуација, Одделот за добротворство на Генералната конференција од својот фонд распредели средства кои вие ни ги испративте, браќа ширум светот. Тие средства беа испратени преку поединци, со посебна цел да се задоволат потребите на настраданите, како и преку даровите од првата сабота. Драги браќа, вашите дарови послужуваат како прибежиште за оние кои останаа без домови поради природните катастрофи. Исто така, овие средства обезбедија храна за стотици семејства, беа искористени за грижа на сираци и вдовици, давајќи им дополнителна поддршка и помош. Со помош на тие средства, родителите набавија семиња кои ќе ги засадат и од жетвата ќе ги нахранат своите семејства; некои од тие средства беа искористени за започнување на мали бизниси. На тој начин, многу од нашите верници успеаја да заработуваат и да создадат извори на приходи што инаку не би можеле да ги обезбедат.

Фала му на Бога што во овие тешки времиња многумина беа поттикнати своите дарови да ги положат на олтарот Господов. Во името на оние на кои овие дарови им послужуваат, примете ја нашата длабока благодарност!

Сепак, не се задоволени сите потреби – напротив, тие секој ден стануваат сè поголеми, а вашата великодушност е тоа што ќе помогне во голема мера да се решат тие проблеми.

„Христовиот крст го повикува секој Негов следбеник да прави добри дела. Принципот откриен на крстот гласи: Давајте, давајте. А да се оствари овој принцип преку вистинско добротворство и добри дела значи да се донесат вистинските плодови на христијанскиот живот.“ – *Counsels on Stewardship*, 14.

Денес, додека го принесувате вашиот дар за првата сабота, дајте го најдоброто на Бога. Не грижете се дали тоа е премалку или премногу. Тоа не е важно. Важно е да го дадете најдоброто од себе. Ние, од средствата обезбедени преку ова заедништво и љубов, ќе продолжиме да ги делиме благословите на нашите браќа низ целиот свет. „Оној кој дава на оние во потреба, им служи на благослов, но и самиот прима благослови во уште поголема мера.“ – *Counsels on Stewardship*, 13. Нека Бог обилно ве благослови!

Одборот за добротворство на Генералната конференција

Исус и Никодим

„Исус му одговори и рече: 'Вистина, вистина ти велам: ако некој не се роди одозгора, не може да го види царството Божјо'" (Јован 3:3).

Предлагаме да прочитате: *Патот кон Христа, 67-75.*

„Изворот во срцето мора да биде очистен, за да може и потокот да биде чист. Оној што мисли со своите дела и со држење на Законот да го стекне Небото се обидува да направи нешто што е невозможно". – *Копнежот на вековите, 172.*

1. УГЛЕДЕН ЧОВЕК ГО БАРА ИСУСА

Нед, 26. јан

а. Кој бил Никодим, и како луѓето гледале на него? Јован 3:1,10.

„Никодим заземал висока и доверлива положба во еврејскиот народ. Бил високо образован, надарен со исклучителни способности и ценет член на народниот совет... Иако богат, учен и ценет, тој бил необично привлечен од скромниот Назареќанец". – *Копнежот на вековите, 167.*

„Бил строг фарисеј и се гордеел со своите добри дела. Бил надалеку почитуван заради својата добродушност и дарежливост во одржување на службата во Храмот и сметал дека Божјата благодатност му е осигурена". – *Копнежот на вековите, 171.*

б. Во кое доба Никодим отишол да се сретне со Исус? Јован 3:2 (прв дел).

„Распрашувајќи се добро за местото на коешто Исус се повлекувал на Маслиновата Гора, чекал додека градот не потонал во сон, а потоа го побарал". – *Копнежот на вековите, 168.*

а. Што покажува Исусовото нежно разбирање при примањето на својот посетител во толку доцни ноќни часови? Псалм 31:20,21.

„(Никодим) многу посакувал да разговара со Исуса, но се плашел да го побара јавно. Би било премногу понижувачки таков израелски поглавар да признае дека ја одобрува работата на еден толку малку познат учител. Кога Синедрионот би дознал за неговата посета, би се изложил на нивниот презир и осуда. Одлучил тајно да го посети Исуса, оправдувајќи го тоа со причината дека многу други ќе го следат неговиот пример, кога тоа би било јавно“. – *Копнежот на вековите, 168.*

б. Опишете како Никодим го започнал својот разговор со Исус. Јован 3:2.

„Во Христово присуство Никодим чувствувал некоја чудна плашливост, која се обидува да ја сокрие под призивок на присебност и достоинство. „Рави!“ рекол „знам дека Ти си учител дојден од Бога, зашто никој не може да ги прави чудесата што ги правиш ти, ако Бог не е со него“. Зборувајќи за посебните Христови дарови како учител и за Неговата прекрасна сила да прави чуда, се надевал дека ќе го приготви патот за разговор. Неговите зборови имале намера да изразат и предизвикаат доверба, но всушност изразуваале неверие. Тој не го признавал Исус за Месија, туку само за учител испратен од Бога“. – *Копнежот на вековите, 168.*

в. Со кој концепт Исус неочекувано го изненади Никодим? Јован 3:3.

„Наместо да го прими овој поздрав, Исус го спуштил погледот на соговорникот како да ја чита неговата душа. Во Својата бесконечна мудрост, пред Себе видел човек што ја бара вистината. Знаел за целта на неговата посета, па со желба да го продлабочи убедувањето коешто веќе се јавувало во умот на Неговиот слушател, преминал непосредно на работата, велејќи свечено, но благо: ‘Вистина, вистина ти велам; оној што нема да се роди одозгора, не може да го види Божјото царство’ (Јован 3:3).

Никодим дошол кај Спасителот со желба да дискутира со Него, но Исус го упатил на основното начело на вистината“. – *Копнежот на вековите, 168-171.*

а. Како одговорил Никодим на она што Христос му рекол дека му е потребно — и зошто на сите нас, како и на него, ни е потребно искуство на ново раѓање? Јован 3:4-8.

„Сликата на преродувањето со која се послужил Исус не му била целосно непозната на Никодим. Луѓето од незнабоштвото, кои се обратиле во израелевата вера, често се споредувани со деца. Затоа сигурно сфатил дека Христовите зборови не треба да се толкуваат буквално. Сметал дека со своето раѓање како Израелец бил сигурен за место во Божјото царство. Мислел дека не му е потребна никаква промена. Затоа се изненадил од зборовите на Спасителот. Бил иритиран што тие толку непосредно се однесувале на него. Фарисејската горделивост се борела со чесната желба на човекот, кој трага по вистината. Се зачудил што Христос така зборува со него, не почитувајќи ја неговата положба на поглавар во Израел.

Изненаден од својата сталоженост, тој му одговорил на Исуса со зборови полни со иронија: ‘Како може да се роди човек кога е стар?’ Како и многумина други, кои стануваат свесни за острата вистина, тој покажал дека телесниот човек не може да го прими она што е од Божјиот Дух. Во него нема ништо што би одговорило на духовноста, бидејќи духовните нешта ги сфаќаат само оние, кои се духовни.

Меѓутоа, Спасителот не одговарал на ниту еден аргумент со друг аргумент. Подигнувајќи ја раката со свечено, мирно достоинство, Тој со уште поголема убедливост ја повторил вистината: ‘Вистина, вистина ти велам, оној што нема да се роди од вода и од Дух, не може да влезе во Божјото царство’”. – *Копнежот на вековите, 171.*

б. Кога и како поединецот може повторно да се роди? Јован 1:12,13.

„Но ‘Бог толку го возљуби светот, што Го даде Својот Единороден Син’, за да може човекот да се помири со Бога. Само благодарение на Христовите заслуги човекот може повторно да дојде во хармонија со Својот Творец. Неговото срце мора да биде обновено со божествената милост. Тој мора да добие нов живот одозгора. Таа промена претставува ново раѓање, без кое, вели Исус, човекот ‘не може да го види царството Божјо’”. – *Големата борба, 467.*

„Со овој едноставен чин, верувајќи му на Бога, Светиот Дух зачнал нов живот во вашето срце. Вие како дете сте се родиле во Божјото семејство и Тој ве сака, како што го сака Својот Син”. – *Патот кон Христа, 51.*

а. Што го симболизира чистењето и обновата што доаѓаат со новото раѓање? Марко 16:16 (прв дел).

„Божјата сила која преобразува може да ги промени наследените и стекнати склоности, затоа што Христовата религија има моќ да го подигне човекот. 'Наново роден' значи преобратен, новороден во Исуса Христа". – *Адвентен дом, 206.*

„Христос го направил крштавањето знак на стапување во Неговото духовно царство. Тој го направил неопходен услов кој мораат потполно да го исполнат сите оние кои сакаат да бидат признати како оние кои се потчинуваат на авторитетот на Таткото, Синот и Светиот Дух. Пред да најде во црквата свој дом, пред да премине преку прагот на духовното Божје царство, човекот мора да прими печат на божественото име: 'Господ наша праведност' (Еремија 23:6).

Крштавањето е најсвечено одрекување од светот. Оние кои се крс тени во тројното име на Таткото, Синот и Светиот Дух јавно изјавуваат на самото влегување во својот христијански живот дека се откажале од службата на сатаната и дека станале членови на царското семејство, деца на небесниот Цар. Тие се покорице на заповедта: 'Излезете од нивната средина и одделете се... и не допирајте се до нечисто'. На нив се исполнило ветувањето: 'Јас ќе ве примам и ќе ви бидам Татко, а вие ќе Ми бидете синови и ќерки, вели Господ Седржителот' (2 Коринтјаните 6:17,18)". – *6 Сведоштво, 91.*

б. Што е изјавено за изопаченоста на нашата човечка природа и Божјиот план да нè преобрази? Јован 3:6; Еремија 17:9; Ефесјаните 5:26,27.

„Ние не можеме сами да се избавиме од понорот на гревот во кој сме паднале. Нашите срца се зли и ние не можеме да ги промениме... Образованието, културата, користењето на волјата, човечките напори, сето тоа има своја сфера на делување, но тука тие се беспомошни. Можеби со тоа може да се постигне надворешна коректност во однесувањето, но не може да се промени срцето; не можат да се исчистат изворите на животот. Мора да постои сила која делува однатре, нов живот одозгора, за да може човекот да се промени, да го остави гревот и да стане свет. Таа сила е Христос. Само Неговата благодат може да ги оживее замрениите способности на душата и да ја привлече кон Бога, кон светоста". – *Патот кон Христа, 18.*

а. Каква порака подоцна напишале апостолите за промената на фокусот што доаѓа со новото раѓање? Галатјаните 2:20; 1. Јованово 2:15-17.

„Божјата сила која преобразува може да ги промени наследените и стекнати склоности, затоа што Христовата религија има моќ да го подигне човекот. ‘Наново роден’ значи преобратен, новороден во Исуса Христа”. – *Адвентен дом, 206.*

„(Павле) бил осведочен дека разбирањето на восхитувачката жртва која ја поднело Величеството на небото би ја оттргнало од нивните срца секоја себичност. Тој вниманието и мислите на читателите ги насочува прво на положбата која Христос ја заземал на небото, во најблизок однос со Својот Татко; потоа Го прикажува како се откажува од таа Своја слава, доброволно се потчинува на сите понижувачки околности на човечката природа, ги презема на себе одговорностите на слуга и станува послушен до самата смрт, и тоа најнедостojната, најодвратната, најсрамната и најтешката - смрт на крстот. Можат ли христијаните на тоа чудесно манифестирање на Божјата љубов кон човекот, да останат рамнодушни, да не бидат трогнати од чувството на љубов и да не бидат свесни за фактот дека навистина не се свои? На Господа не може да Му се служи од корист и себични побуди и со мрморене”. – *4 Сведоштво, 458.*

„Би сакала да ви се обратам како што Христос му се обратил на Никодим: ‘Затоа, не чуди се што ти реков: вие треба да се родите одозгора’ (Јован 3:7). Оние во чиешто души владее Христос нема да посакаат да се угледаат на надворешното покажување на овој свет. Тие насекаде ќе го носат знамето на крстот и ќе сведочат за повозвишените и поблагородните цели од оние за кои копнеат луѓето од овој свет. Нашата облека, нашиот дом, нашиот разговор треба секогаш да сведочат за тоа дека сме се посветиле на Бога. Со голема сила ќе располагаат оние кои на тој начин ќе докажат дека се одрекле од сè заради Христа”. – *5 Сведоштво, 189.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 31. јан

- 1. Како Никодим, поради неговите добри дела, гледал на себе?**
- 2. Како се однесувал Никодим во Христово присуство?**
- 3. Што значи да се биде „повторно роден“?**
- 4. Како се случува новото раѓање?**
- 5. Каква промена во ставот доаѓа како резултат на новото раѓање и зошто?**

Делувањето на Светиот Дух

„И како што Мојсеј ја подигна змијата во пустината, така треба да се издигне и Синот Човечки, та секој што верува во Него да не загина, но да има живот вечен“ (Јован 3:14,15).

Предлагаме да прочитате: *Христовите поуки, 95-102.*

„Гледај, о гледај во Исус и живеј!“ – *Christian Education, p. 76.*

1. ПОВИК ЗА ПРЕИСПИТУВАЊЕ

Нед, 2. фев

а. Кое прашање од Никодим покажува дека неговото срце омекнува? Јован 3:9.

„Исус практично му рекол на Никодим: Не е полемиката таа што ќе ти помогне, не се аргументите тие што ќе ти ја просветлат душата. Ти треба да имаш ново срце, инаку не можеш да го разбереш Божјото царство. Никакви поголеми докази нема да те натераат да заземеш правилна позиција, туку нови цели, нови мотиви на делување. Мораш да се родиш повторно. Сè додека не се случи оваа промена, правејќи ги сите нешта нови, дури и најсилните докази што би можеле да ти се изнесат би биле бескорисни. Проблемот е во твоето срце; сè мора да се промени, инаку не можеш да го видиш Божјото царство.

Тоа беше многу понижувачка за Никодим... Тој не бил доволно духовен за да го разбере значењето на Христовите зборови. Но, Спасителот не одговараше на аргумент со аргумент...

Некои зраци од вистината почнаа да продираат во умот на овој законоучител. Христовите зборови го исполнија со страв и го наведоа да праша: 'Како може тоа да биде?' Со длабока сериозност, Исус одговори: 'Ти си учител во Израел, па тоа ли не го знаеш?' Овие зборови му ја пренесоа на Никодим пораката дека, наместо да се чувствува навреден од јасните зборови на вистината и да се препушта на иронијата, тој треба поради своето духовно незнаење да има многу поскромно мислење за себе. Сепак, Христовите зборови беа изговорени со толку свечено достоинство, а Неговиот тон и поглед изразуваа толку голема љубов кон него, што Никодим не се навреди додека ја согледуваше својата понижувачка положба". – *Testimonies to Ministers, pp. 368, 369.*

а. Со што се гордееле фарисеите? Лука 18:9-12.

„Евреите први биле повикани во лозјето Господово и затоа биле горди и самозадоволни. Бидејќи долги години поминале во Божја служба, сметале дека тоа им дава право да добијат поголема награда од другите. Ништо не ги иритирало повеќе од навестувањето дека во поглед на Божјата милост и на незнабошците ќе им бидат дадени истите права и привилегии како и ним“. – *Христовите поуки, 400.*

б. Како Исус го илустрирал дејството на Светиот Дух во срцето? Јован 3:8.

„Ветрот се слуша меѓу гранките од дрвјата и како шушка во лисјата и цветовите, а Сепак е невидлив и никој не знае од каде Доаѓа и каде оди. Така, Светиот Дух делува на срцето. Тоа делување не може подобро да се објасни отколку со невидливото движење на ветрот. Човекот можеби не е во состојба точно да го одреди времето и местото или да се сети на сите околности во процесот на обратување, но тоа не значи дека не се обратил. Христос постојано работи врз срцето“. – *Копнежот на вековите, 172.*

в. Како се врежуваат божествените впечатоци во срцето? Исаија 30:21; Еремија 42:3; Матеј 16:17.

„Малку помалку, можеби несвесно за оној што ги прима, настануваат впечатоци што ја привлекуваат душата кај Христа. Тие можат да се примат преку размислување за Него, преку читање на Светото Писмо, преку слушање на Речта од жив проповедник. Одненадеж, кога Духот непосредно апелира, душата радосно се предава на Исуса. Многумина тоа го нарекуваат ненадејно обратување, но тоа е последица на долгото додворување на Божјиот Дух последица на трпелив, долготраен процес“. – *Копнежот на вековите, 172.*

„Дозволете вашите срца да бидат омекнати и покорени од Божјиот Дух. Нека се стопат замрзнатите души под дејство на Светиот Дух“. – *Letters and Manuscripts, vol. 12, Letter 53, 1897.*

а. Како внатрешното дејствување на Светиот Дух се манифестира надворешно? Галатјаните 5:22-25.

„Иако сам по себе е невидлив, ветрот предизвикува ефекти што се гледаат и чувствуваат. Така и влијанието на Духот врз душата се открива во секоја постапка на оној што ја чувствува неговата спасоносна моќ. Кога Божјиот Дух презема контрола врз срцето, животот се преобразува. Грешните мисли се отфрлаат, злите дела се оставаат; љубовта, понизноста и мирот доаѓаат на местото на гневот, зависта и кавгата. Радоста го зазема местото на тагата, а на лицето се одразува небесна светлина“. – *Копнежот на вековите*, 173.

б. Кога човекот го прима благословот на преобразувањето? Римјаните 10:9,10; 1. Јованово 1:9.

„Никој не ја гледа раката, која го зема товарот, ниту ја забележува светлината, која Доаѓа од небесните дворови. Благословот Доаѓа, кога душата преку вера и се предава на Бога. Тогаш таа сила што ниту едно човечко око не може да ја види, создава ново суштество според Божјиот лик“. – *Копнежот на вековите*, 173.

„Додека Светиот Дух го обликува вашето срце секој ден, ќе имате божествена проникливост за да го согледате карактерот на Божјото царство. Никодим ја прифатил поуката од Христос и станал вистински верник“. – *Testimonies to Ministers*, pp. 369, 370.

в. Како Христос го илустрира овој процес? Матеј 13:33.

„Квасецот скриен во брашното дејствува невидливо додека не скисне сето тесто. Така и квасот на вистината дејствува таинствено, тивко, постојано, за да ја преобрази душата. Природните склоности се омекнуваат и потиснуваат. Се всадуваат нови мисли, нови чувства, нови побуди. Се поставува и ново стандард на карактерот - Христовиот живот! Умот се менува, способностите дејствуваат во нова насока. Човекот не стекнал нови способности, туку способностите што ги има се посветуваат. Совеќа се буди. Сме добиле карактерни црти што нè оспособуваат да му служиме на Бога“. – *Христовите поуки*, 98.

а. Како Христос го илустрирал Своето претстојно распнување? Јован 3:14,15.

„(Јован 3:14,15 цитиран). Тоа била област што ја познавал Никодим. Символот на подигнатата змија му ја објаснил мисијата на Спасителот. Кога Израелскиот народ умираше од каснувањето на отровните змии, Бог му наредил на Мојсеј да направи змија од бакар и да ја постави на возвишено место среди логорот. Тогаш на цел народ му било објавено дека секој што ќе погледне во змијата ќе остане жив. Израелците знаеле дека сама по себе, змијата нема никаква сила да им помогне. Таа била симбол на Христа. Како што кипот, направен во облик на смртоносна змија бил подигнат за нивно исцелување, така и Тој, Кој бил 'во облик на грешно тело' (Римјаните 8:3), требало да биде нивен Откупител. Многу Израелци сметале дека жртвената служба сама по себе има моќ да ги ослободи од гревот. Бог сакал да им покаже дека таа немала повеќе моќ отколку змијата од бронза. Со тоа сакал да ги насочи нивните мисли кон Спасителот. Тие не можеле да сторат ништо сами, било да се работи за исцелување на телесните рани или за ослободување од гревот, туку единствено со вера во Божјиот Дар. Требало да гледаат во Него за да живеат“. – *Копнежот на вековите, 174,175.*

б. И покрај одредбата, зошто некои луѓе умреле? 1. Коринтјаните 10:9; Евреите 3:12.

„Многу Израелци не сакале да си помогнат со лекот што го одредило Небото. Насекаде околу нив лежеле мртви и мноштво на претсмртна постела и биле свесни дека без Божја помош и самите сигурно ќе пропаднат; па сепак, и понатаму се јадосувале поради своите рани и болки и поради сигурната смрт сè додека не им исчезнала силата и не им се укочиле очите, а можеле за миг да се исцелат“. – *Патријарси и пророци, 432.*

в. Ако сакаме да се спасиме, каде треба да гледаме? Евреите 6:19,20.

„Кобните последици на гревот можат да бидат отстранети само со помош на средството за кое се погрижил Бог. Израелците го спасувале својот живот со тоа што би погледнале во подигнатата змија. Меѓутоа, тој поглед во себе содржел и вера. Останувале живи затоа што верувале во Божјиот збор и во средството предвидено за нивно исцелување. Така и грешникот може да гледа во Христа и да живее. Со вера во жртвата на помирување тој добива проштавање... Христос има во себе и сила и моќ да му помогне на грешникот кој се кае“. – *Патријарси и пророци, 431.*

а. Која поука што подоцна ја разбрал Никодим, треба да ја земеме при срце и секогаш да ја имаме на ум? Ефесјаните 2:8; Лука 13:20,21.

„Често се поставува прашањето: Зошто, тогаш, има толку многу луѓе, кои тврдат дека веруваат во Божјата реч, а не се гледа реформа во нивните зборови, духот и карактерот? Зошто има толку многу луѓе кои не можат да се спротивстават на нивните намери и планови, кои покажуваат непосветен темперамент, чии зборови се груби, арогантни и избувливи? Во нивниот живот се забележува истата онаа себична љубов, истото себично попуштање, истиот темперамент, истите непромислени зборови што се гледаат во животот на световните луѓе. Се забележува истата навредлива суета, истото попуштање кон природните склоности, истата изопаченост на карактерот, како вистината да им е целосно непозната. Причината е што тие не се преобратени! Тие не го скриле квасот на вистината во своето срце. Тој нема можност да ја изврши својата работа. Нивните природни и негувани склоности кон злото не се потчинети на нејзината трансформирачка моќ. Нивните животи го откриваат отсуството на Христовата милост, нивното неверување во Неговата моќ да го преобрази карактерот.

‘Затоа, верата доаѓа од слушањето на пораката, а пораката - од Божјото слово’ (Римјаните 10:17). Библијата е силно средство за преобразба на карактерот. Христос се молел: ‘Посвети ги со Својата вистина. Твоето слово е вистина’ (Јован 17:17). Кога се проучува и извршува, Божјата реч влијае врз срцето, покорувајќи ја секоја несвета особина. Светиот Дух доаѓа да го осуди гревот, а верата, која извира во срцето, работи со љубов кон Христа, помагајќи ни со телото, со духот и душата да стануваме слични со Него. Тогаш Бог може да не употреби да ја извршиме Неговата волја. Силата што ни е дадена работи одвнатре, гонејќи не на другите да им ја објавиме вистината што ни е дадена”. – *Христовите поуки*, 99.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 7. фев

- 1. Која била главната особина на фарисеите во Христовото време?**
- 2. Објасни како се препородуваме во Христовиот лик.**
- 3. Како се манифестира трансформацијата на срцето?**
- 4. Објасни го симболот на подигнатата змија.**
- 5. Како параболата за квасецот покажува дека растете во Божја благодат.**

Исус и Јован Крстител

„Тој треба да расте, а јас да се смалувам“ (Јован 3:30).

Предлагаме да прочитате: 5 Сведоштво, 721-729.

„Нашиот Спасител за Јован Крстител рекол дека тој е најголем од сите пророци. А колкава е разликата помеѓу тоа што го зборувал овој Божји човек и мнозина кои зборуваат дека се проповедници на крстот! Кога го запрашале дали е тој Христос, Јован кажал дека тој не е достоин ниту да ги одврзе обувките на својот Господар“. – 5 Сведоштво, 224.

1. ПРОБЛЕМ МЕЃУ УЧЕНИЦИТЕ

Нед, 9. фев

а. Какво прашање се појавило меѓу учениците на Јован и Евреите? Јован 3:25.

„Јовановите ученици љубоморно ја набљудувале сè поголемата популарност на Исус. Биле подготвени да го критикуваат Неговото дело и набргу, нашле можност за тоа. Помеѓу нив и Евреите се појавил судир околу тоа дали со крштевање се чисти душата од гревот. Тие тврделе дека Исусовото крштевање битно се разликува од Јовановото крштевање. Набргу се судриле со Христовите ученици во поглед на зборовите што треба да се употребуваат при крштевањето, а на крај и во поглед на правото на Христовите ученици да крштеваат“. – *Копнежот на вековите, 178.*

б. Како Јовановите ученици ја изразиле својата завист кон Христовото дело, и каков благороден одговор дал тој? Јован 3:26,27.? Јован 3:26,27.

„По природа Јован имал мани и слабости својствени за секој човек, но се преобразил од допирот на божествената љубов. Тој живеел во атмосфера која не била заразена со себичност и желба за слава и високо над отровот на зависта. Тој не манифестираше симпатии со незадоволството на своите ученици, туку покажал колку јасно го сфаќа својот однос кон Месијата, колку радосно го дочекал Оној, за Кога го подготвил патот“. – *Копнежот на вековите, 179.*

а. Како Јован покажал дека ја разбира својата мисија? Јован 3:28,29.

„Јован се претставил себеси како пријател, кој игра улога на посредник меѓу верниците, подготвувајќи го патот за свадбата. Кога младоженецот ќе ја добие невестата, мисијата на пријателот е завршена. Тој се радува на среќата на оние за чие соединување придонел. Така Јован бил повикан да го упати народот кон Исуса и тој со радост бил сведок на успехот на Спасителовото дело“. – *Копнежот на вековите, 179.*

б. Опишете го делото на Јован — и нашето. Јован 1:23,29.

„Гледајќи со вера кон Спасителот, Јован се издигнал до висина на самоодрекување. Тој не се трудел да ги привлече луѓето кон себе, туку да ги издигне нивните мисли сè повисоко и повисоко, сè додека тие не почиваат на Божјото Јагне. Тој бил само еден глас во пустината. Сега со радост прифатил молк и анонимност, за очите на луѓето да бидат вперени кон Светлината на животот.

Оние што се верни на својот повик како Божји весници, нема да бараат почести за себе. Љубовта кон себеси, исчезнува во љубовта кон Христа. Никакво ривалство нема да го попречува драгоценото дело на евангелието. Таквите луѓе увидуваат дека нивното дело е да објават, како што тоа го направил Јован Крстителот: ‘Еве го Божјото Јагне, Кое ги зема на Себе гревовите на светот’. (Јован 1:29) Ќе го издигнат Исуса, а со Него ќе се издигне и човечкиот род. „Вака вели Вишниот и Возвишениот, Кој живее вечно и името му е Свети: ‘Престојувам во високо и свето место, но Јас сум и со оној што има скрушен и понизен дух, да го подигнам духот на понизните, да ги оживеам срцата на скрушените’ (Исаија 57:15)“. – *Копнежот на вековите, 179,180.*

„Не барајте го своето задоволство и удобност, туку настојувајте да ја спознаете и исполнувате Божјата волја. Секој нека се запраша: Можам ли да упатам некоја душа кон Божјото Јагне, кое ги зеде на себе гревовите на светот? Можам ли да утешам неког кој е во очај? Можам ли да бидам средство за спасување на некоја душа во Божјото царство? Потребно ни е силно и длабоко влијание на Светиот Дух во нашите срца, не само да обезбедиме бели облекувања за себе, туку и да влијаеме на другите, така што нивните имиња да бидат запишани во Книгата на животот и никогаш да не бидат избришани“. – *Historical Sketches, p. 140.*

а. Како реагираше поголемиот дел од народот на Христовата порака? Јован 3:32.

„Јовановите ученици изјавиле дека сите одат кај Христа, но Јован, имајќи појасно разбирање, рекол: ‘Никој не го прима Неговото сведоштво’; мал бил бројот на оние кои биле подготвени да го примат како Спасител од гревот. Меѓутоа, ‘тој што го примил Неговото сведоштво потврдил дека Бог е вистинит’ (Јован 3:33)”. – *Копнежот на вековите, 181.*

б. На кого му е даден дарот на Светиот Дух? Јован 3:34.

„Небесната светлина можеме да ја примиме само ако сме подготвени да се ослободиме од своето ‘јас’. Не можеме да го сфатиме Божјиот карактер, ниту да го примиме Христа со вера, ако не се согласиме секоја своја мисла во послушност да му ја покориме на Христа. На сите оние што постапуваат така, им се дава светлина и Свети Дух без мерка. Во Христа ‘пребива сета полнина на Божеството телесно, а вие сте исполнети во Него’ (Колосјаните 2:9,10)”. – *Копнежот на вековите, 181.*

в. Како клучот за добивање на Светиот Дух во уште поголема мера понатаму е откриен во Светото писмо? Јован 14:15-17; Дела 5:32.

„Ние не треба само да кажеме ‘јас верувам’, туку треба и да живееме според вистината. Нашата заедница со Бога ќе ја докажеме покорувајќи се на Неговата волја со своите зборови, постапки и карактер. Кога некој ќе се откаже од гревот, кој е престапување на законот, неговиот живот, во совршена покорност ќе се прилагоди на законот. Тоа е дело на Светиот Дух. Светлината на грижливо проучуваната Божја Реч, гласот на совеста, делувањето на Духот, сето тоа раѓа во срцето искрена љубов кон Христа, кој се дал Себеси на жртва за да го откупи човекот телото, душата и духот. А љубовта се покажува во покорноста. Ќе се покаже јасна и очевидна граница по меѓу оние кои го љубат Бога и ги држат Неговите заповеди и оние кои не Го љубат и кои ги игнорираат Неговите прописи”. – *6 Сведоштво, 92.*

а. Зошто е важно да разбереме каков чекор преземаме за Христа кога ќе одлучиме да се крстиме? Јован 3:36.

„Без Христа, крштевањето е како и секој друг обред, форма без вредност“. – *Копнежот на вековите, 181.*

„Нема потреба од расправа дали Христовото или Јовановото крштевање чисти од гревот. Христовата благодат е таа што ѝ дава живот на душата“. – *Копнежот на вековите, 181.*

„Само преку Христа може да се добие бесмртност. Исус рекол: ‘Кој верува во Синот, има вечен живот; а кој не верува во Синот, нема да види живот’ (Јован 3:36). Секој човек може да го добие овој непроценлив благослов ако ги исполни условите. Сите ‘кои со трпение во добрите дела се стремат кон слава, чест и нераспадливост’, ќе примат ‘живот вечен’ (Римјаните 2:7)“. – *Големата борба, 533.*

„Крштавањето е најсвечено одрекување од светот. Оние кои се крс тени во тројното име на Таткото, Синот и Светиот Дух јавно изјавуваат на самото влегување во својот христијански живот дека се откажале од службата на сатаната и дека станале членови на царското семејство, деца на небесниот Цар“. – *6 Сведоштво, 91.*

б. Објаснете ги впечатливите зборови на Јован Крстител кои ја откриваат длабочината на вистинската посветеност изразена во крштевањето. Лука 3:7,8.

„Јован ја поставил секирата на коренот на дрвото. Го укорувал гревот, не плашејќи се за последиците и го подготвил патот за Божјото Јагне.

„Ирод бил трогнат слушајќи го силното и одредено сведоштво на Јован Крстител, и со длабоко интересирање запрашал што мора да направи за да стане негов ученик. На Јован му бил познат фактот дека Ирод планира да ја земе жената на својот брат, иако мажот и сè уште бил жив, и верно му рекол дека тоа е незаконски“. – *Рани списи, 154.*

„Јован Крстител отворено го избличувал гревот и кај луѓето со скромни занимања и кај оние на високи позиции. Тој им ја објавувал вистината на царевите и благородниците, без оглед дали ќе ја слушнат или отфрлат. Тој зборувал лично и директно“. – *Selected Messages, bk. 2, p. 149.*

а. Што направил Исус кога сфатил дека фарисеите се обидуваат да создадат раздор меѓу Јован и Него? Јован 4:1-3.

„Христос знаел дека тие (фарисеите) нема да штедат напори за да создадат раздор меѓу Неговите и Јовановите ученици. Тој знаел дека се подготвува бура, која ќе го понесе со себе еден од најголемите пророци, кои некогаш му биле дадени на светот. Сакајќи да избегне секаков повод за несогласувања или раздор, Тој тивко престанал со Својата работа и се повлекол во Галилеја. И ние исто така, останувајќи и верни на вистината, треба да се обидуваме да го избегнуваме сето она што би можело да доведе до несогласувања или неслога, зашто, кога тие ќе се појават, резултираат со загуба на души. Секогаш, кога настапуваат околности, кои се закануваат да предизвикаат неслога, ние треба да се угледаме на примерот на Христа и на Јован Крстителот“. – *Копнежот на вековите, 181.*

б. Што треба да научиме од ставот на Јован за смирување на кризата? Јован 3:30.

„Меѓутоа, многумина, како Јовановите ученици, сметаат дека успехот на делото зависи од првобитните работници. Вниманието е сосредоточено на она што е земно, наместо на она што е небесно, се појавува завист, а напредокот на Божјото дело се попречува. Оној, кому на тој начин неоправдано му се укажуваат почести, Доаѓа во искушение да негува самоувереност. Таквиот човек не ја увидува својата зависност од Бога. Тој го поучува народот да се потпре на човечко водство, а со тоа народот паѓа во заблуда и се одвојува од Бога.

„Божјото дело не смее да носи печат и натпис на човекот. Од време на време Господ употребува разновидни орудија со чија помош најуспешно можат да се остварат Неговите цели. Среќни се оние, кои имаат волја нивното 'јас' да биде понижено, велејќи со Јован Крстителот: 'Тој треба да расте, а јас да се намалувам'“. – *Копнежот на вековите, 182.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 14. фев

1. Зошто учениците на Јован биле љубоморни на Христовото дело?
2. Што им рекол Јован на своите ученици?
3. За која цел е даден дарот на Светиот Дух?
4. Како крштевањето ја исполнува својата вистинска цел?
5. Што направиле Исус и Јован кога ја сфатиле опасноста од криза меѓу нивните ученици?

Исус и жената Самарјанка

„А кој пие од водата, што ќе му ја дадам Јас, нема никогаш да ожедни; таа во него ќе стане извор на вода што ќе тече во живот вечен“ (Јован 4:14).

Предлагаме да прочитате: *4 Сведоштво, 384–387.*

„Оној што бара да ја згасне својата жед на изворите на овој свет, ќе пие и пак ќе биде жеден. Луѓето насекаде се незадоволни. Тие копнеат по нешто што ќе ја задоволи потребата на душата. Само Еден може да ја задоволи таа потреба. Потребата на светот 'Копнежот на сите народи' е Христос“. – *Копнежот на вековите, 187.*

1. ИСУС ВО СИХАР

Нед, 16. фев

а. На своето патување во Галилеја, каде застанале Исус и Неговите ученици? Јован 4:6.

„Додека седел покрај изворот, Исус чувствувал исцрпеност од глад и жед. Патувањето од рано наутро било долго, а сега печело пладневното сонце. Жедта уште повеќе се зголемила со помислата на студена, свежа вода, која му била толку близу, а Сепак недостапна, бидејќи немал ни јаже, ни сад, а бунарот бил длабок. Тој ја делел човечката судбина и затоа чекал некој да дојде да нацрпи вода“. – *Копнежот на вековите, 183.*

б. Кој дошол до кладенецот и каква услуга побарал Исус од неа — и што треба да научиме од ова? Јован 4:7.

„Постоечката омраза помеѓу Евреите и Самарјаните ја спречило Самарјанката да му понуди љубезност на Христа. Сепак Спасителот се трудел да најде клуч за нејзиното срце и со такт, кој бил плод на божествената љубов барал, а не понудил услуга. Понудената услуга можела да биде одбиена, но довербата буди доверба. Царот на вселената и пристапил на таа отфрлена душа и од неа побарал услуга. Оној, Кој го создал океанот, Кој владее со најдлабоките водени површини, Кој ги создал изворите и реките на Земјата, се одморал од заморот на Јакововиот извор и зависел од добрината на една туѓинка да ја изгасне Неговата жед“. – *Копнежот на вековите, 184.*

а. Како Исус го привлекол вниманието на жената кон дарот на спасението? Јован 4:10.

„Водата за која зборуваше Исус е откровение на Неговата милост во Неговото слово. Неговиот Дух, Неговото учење тоа е изворот што ја гаси жедта на секоја душа. Секој друг извор на кој би се обратиле ќе се покаже како недоволен. Но, зборот на вистината е како свеж поток, како водите од Либан што секогаш ја гасат жедта. Во Христос е полнотата на радоста што нема крај“. – *Testimonies to Ministers*, p. 390.

б. Каква била реакцијата на жената на Христовата понуда? Јован 4:11,12.

„Разбирањето на жената не успеало да го долови значењето на Христовите зборови; таа претпоставувала дека Тој зборува за кладенецот што се наоѓал пред нив“. – *The Spirit of Prophecy, vol. 2, pp. 140, 141.*

в. Како Исус направил разлика помеѓу еден вид вода и друг — и како оваа порака треба да нè благослови и нас? Јован 4:13,14; Откровение 22:17.

„Треба да негуваме љубов и благодарност, да гледаме на Исус и да се преобразиме во Неговиот лик. Ова ќе резултира со поголема самодоверба, надеж, трпение и храброст. Само на тој начин ќе можеме да пиеме од водата на животот за која Христос ѝ рекол на Самарјанката. Тој рече: 'Кога би го знаела дарот Божји и Кој е Овој што ти вели: Дај Ми да пијам - ти самата би побарала од Него и Тој би ти дал жива вода... Кој пие од водата, што ќе му ја дадам Јас, нема никогаш да ожедни; таа во него ќе стане извор на вода што ќе тече во живот вечен.' Оваа вода го претставува Христовиот живот и секоја душа мора да ја има кога ќе влезе во жив однос со Бога. Тогаш добрината, кротоста, благодарноста и довербата ќе станат трајни принципи во животот. Пред живата вера, стравот и неверувањето ќе бидат отфрлени. Карактерот на Оној кој прв нè возљуби ќе стане предмет на наше длабоко размислување“. – *Testimonies to Ministers*, p. 226.

а. Како жената Самарјанка покажала дека сè уште не ги разбира Христовите зборови? Јован 4:15.

„Божествената благодат која само Тој може да ја даде тоа е живата вода што чисти, освежува и ја закрепнува душата.

„Исус со ништо не навестил дека на оној, кој е жеден за водата на животот ќе му биде доволно само еднаш да се напие. Оној што еднаш ќе ја вкуси Христовата љубов, тој постојано копнее да добие повеќе, но и не бара ништо друго. Него не го привлекуваат богатствата, почестите и задоволствата на овој свет. Постојаниот повик на Неговото срце е: 'Повеќе од Тебе'. А Оној, кој и ги открива на душата нејзините потреби, чека да ја задоволи нејзината глад и жед. Секој човечки извор и секое надевање во човекот се чини недоволно. Сите резервоари можат да се исцрпат, бунарите да се испразнат, но нашиот Спасител е непресушен извор од Кој можеме да се напиеме и од Кој секогаш ќе наоѓаме свежа вода. Оној во кого живее Христос, тој има во себе извор на благослови „извор на вода што тече во живот вечен“. Од овој извор тој може да црпи сила и благодат доволни за сите негови потреби“. – *Копнежот на вековите, 187.*

б. Слично на Самарјанката и патниците низ пустината по излезот од Египет, како и ние често не успеваме да ја препознаеме прекрасната благодат што тече од Христос? Псалм 78:15,16,19,20 (прв дел); 114:7,8.

„Мојсеј удрил во карпата, но Божјиот Син бил Тој кој, обвинен со облак, стоел крај него и Тој ја извел животворната вода од каменот. Славата Господова ја виделе не само Мојсеј и Израелските старешини, туку и сиот народ што стоел на извесна оддалеченост. Да не бил облакот, тие сите би загинале од страшниот сјај на Оној кој бил во облакот“. – *Патријарси и пророци, 298.*

„Христовото благодатно присуство во Неговото слово постојано ѝ зборува на душата, претставувајќи Го како извор на жива вода која ја освежува жедната душа. Наша привилегија е да имаме жив и постојан Спасител. Тој е изворот на духовна моќ што е всадена во нас, која преку нашите зборови и дела ќе тече и ќе ги освежува сите што доаѓаат во нашата сфера на влијание, создавајќи во нив желби и стремез за сила и чистота, за светост и мир, и за радоста што не носи тага. Ова е резултат на секогаш присутниот Спасител“. – *Testimonies to Ministers, p. 390.*

а. Која нова тема ја вовел Исус во разговорот со жената Самарјанка — и како реагираше таа? Јован 4:16,17 (прв дел).

„Тогаш Исус брзо го променил предметот на разговор. Пред оваа душа да може да го прими дарот што Тој копнеел да и го подари, таа морала да ги увиди своите гревови и да го познае својот Спасител. Тој и рекол: ‘Оди повикај го својот сопруг и врати се ваму’. Таа одговорила: ‘Немам сопруг’. Се надевала дека на тој начин ќе ги избегне сите прашања во тој поглед”. – *Копнежот на вековите, 187.*

б. Како Исус го надополнил нејзиниот одговор — и како ова не потсетува на тоа дека Тој знае сè за секого од нас? Јован 4:17 (последен дел), 18; Псалм 139:7,8,11,12.

„Божјата големина е несфатлива за нас. ‘Господовиот престол е на небесата’ (Псалм 11:4); сепак, Тој е секаде присутен со Духот. Тој длабоко го познава секое дело на Своите раце и лично се интересира за секое од нив”. – *Воспитување, 132.*

„Небесните ангели го испитуваат делото што ни е ставена во раце; и таму каде што има отстапување од начелата на вистината, во записите е запишано ‘лесен’”. – *Совети за детето, 155.*

„Божјиот закон далекусежно ги опфаќа не само видливите постапки, туку и чувствата и побудите. Тој ги открива тајните на срцето, осветлувајќи ги работите што претходно биле закопани во темнина. Бог ја знае секоја мисла, секоја намера, секој план и секоја побуда на срцето. Во небесните книги се запишани дури и тие гревови што поединците би ги направиле доколку имале можност. Бог ќе го донесе секое дело на суд, со секоја тајна. Со помош на својот закон Тој го мери карактерот на секој човек. Како што уметникот ги пренесува цртите на лицето на платното, така и карактерните црти на секој поединец верно се пренесуваат во небесните книги. Бог има совршена фотографија од карактерот на секој човек, и оваа фотографија Тој ја споредува со Неговиот закон. Тој му ги открива на човекот недостатоците во неговиот карактер што го валкаат неговиот живот и го повикува да се покае и да се одврати од гревот”. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1085.*

а. Што конечно сфатила жената кај кладенецот за Исус? Јован 4:19. Дали ова признание беше доволно?

„Самарјанката затреперила. Некоја таинствена рака ги вртела страниците на историјата на нејзиниот живот, откривајќи го она што се надевала дека засекогаш ќе остане скриено. Кој е Овој што можел да ги чита тајните на нејзиниот живот? Нејзе и дошле мисли за вечноста, за идниот суд, кога сето она што е сега скриено ќе биде откриено. Во оваа светлина се разбудила нејзината совест.

Не можела ништо да негира, но се трудела да го избегне споменувањето на нешто што и е толку непријатно. Со длабока почит таа рекла: 'Господине, гледам дека Ти си пророк'. Потоа, надевајќи се дека ќе ја замолчи совеста, почнала да зборува за некои спорни верски точки. Ако Тој е пророк, сигурно може да и даде упатства за тие прашања, кои толку долго биле спорни". – *Копнежот на вековите, 187, 188.*

б. Кога жената покажала надеж во доаѓањето на Месијата, што ѝ рекол Исус? Јован 4:25,26.

„Повикот на евангелие не смее да се ограничи и не смее да се упати само на неколку избрани, кои, како што си претпоставуваме, ќе ни направат чест ако го прифатат. Веста мора да им се даде на сите. Секаде каде што срцата се отворени да ја прифатат вистината, Христос е подготвен да ги поучи. Тој им го открива Таткото и богослужението што е прифатливо за Оној, Кој го чита срцето. За таквите Тој не користи параболи. Ним, како и на жената на изворот, Тој им вели: 'Јас сум, Кој зборувам со тебе'". – *Копнежот на вековите, 194.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 21. фев

1. Зошто Исус никогаш не направил чудо во своја корист?
2. Каков извор користел Исус за да ѝ го приближи евангелието на Самарјанката?
3. Што рекол Учителот за водата на животот?
4. Зошто Христос го спомнал личниот живот на Самарјанката?
5. Наведи ветување поврзано со доаѓањето на Месијата.

Дар во првата сабота

Сабота, 1. март 2025.

Образовен центар во Романија „Деца со карактер“

„Воспитувањето примено во најраното детство главно го обликува карактерот на младите за цел живот“. – *3 Сведоштво, 135.*

Вдахновението кажува за охрабрувачко искуство, кога „детските состаноци или библиско училиште, донеле корисни резултати. Дома децата ги повторуваат поуките кои ги слушале, а мајките, од своја страна, покажуваат интерес, уредно облекувајќи ги своите деца за училиште. Родителите на повеќето деца не се наши верници“. – *Evangelism, p. 583.*

Образовниот центар „Деца со карактер“ е основан во 2019. година во Фагараш, планински град во Романија. Тука, децата на возраст од две до пет години убаво се развиваат. Покрај одредени активности кои се соодветни за нивната возраст, тие учат библиски приказни, учат како да се молат, да пеат и да го направат Бога свој пријател. Колку и да се мали, тие разбираат дека Бог се грижи за нив и учат како да побараат помош од Него во нивните проблеми. Нивниот карактер се гради ден по ден. Со Божја милост можеме да сведочиме за неверојатната трансформација во животот на овие малечки деца. Во иднина сакаме да ги едуцираме и оние чија финансиска состојба не го дозволува тоа.

Во првата година започнавме 12 деца; во четвртата година веќе имавме 32 деца, 31 од нив надвор од црквата. Во моментот, активностите се одвиваат во четири простории во седиштето на Романската унија, но тој простор станува премал, бидејќи пријавите за прием ги надминуваат местата што можеме да ги обезбедиме. Ова ни говори дека Бог сака да продолжиме и да ги развиваме овие прекрасни активности и на тој начин да оствариме контакт со што е можно повеќе деца како и со нивните семејства. Затоа, во 2021. година купивме парче земја надвор од градот и ги добивме потребните дозволи за започнување на изградбата. Сега темелот веќе е поставен. Многу сме благодарни на Бога што ги допре вашите срца – на оние од вас што го финансираа проектот до овој стадиум и на оние од вас кои сега великодушно ќе го сторат тоа. Со вашите дарови ќе им дадете шанса на децата кои не го познаваат Бога да се доближат до Него и да добијат христијанско образование. Апелираме на вашата добра волја и сигурни сме дека нема да останете рамнодушни, туку ќе нè поддржите да го доведеме овој проект до успешен завршеток и ќе нè спомнувате во вашите молитви.

Вашите браќа и сестри од Романската унија

Раѓање на мисионер

„Не велите ли вие дека уште четири месеци, па ќе настане жетва? А јас, пак, ви кажувам: подигнете го погледот и видете ги нивите како побелеле, готови за жетва“ (Јован 4:35).

Предлагаме да прочитате: *5 Сведоштво, 182-187.*

„Исус почнал да го руши ѕидот што ги делел Евреите од незнабошците и да го проповеда спасението на светот. Иако бил Евреин, Тој слободно се мешал со Самарјаните, не додавајќи никаква важност на фарисејските обичаи на Својот народ“. – *Копнежот на вековите, 193.*

1. НОВ ЖИВОТ, НОВИ ПРИОРИТЕТИ

Нед, 23. феб

а. Што направила жената Самарјанка веднаш откако го препознала Исуса како Месија? Јован 4:28,29.

„Жената била исполнета со радост додека ги слушала Христовите зборови. Речиси била совладана од чудесното откровение. Оставајќи го својот сад, се вратила во градот да им ја однесе веста и на другите. Исус знаел зошто отишла. Фактот дека го оставила својот сад јасно покажувал колкаво било влијанието на Исусовите зборови. Таа имала искрена желба во душата да стекне жива вода и таа заборавила зошто дошла на изворот, заборавила за жедта на Спасителот, која имала намера да ја задоволи. Со срце преплавано од радост, брзала по патот да им ја однесе на другите светлината што ја примила“. – *Копнежот на вековите, 191.*

б. Што направиле жителите на Сихар кога го слушнале сведочењето на нивната сограѓанка? Јован 4:30.

„Нејзините зборови ги допреле нивните срца. Нејзиното лице имало некој нов израз, а целата нејзина појава покажувала промена. Тие посакале да го видат Исуса“. – *Копнежот на вековите, 191.*

а. Кога Исус ги видел жителите на Сихар како доаѓаат, што им рекол на Своите ученици? Јован 4:35-38.

„‘Жетварот,’ рекол Тој ‘прима плата и собира род за живот вечен, за да се радуваат заедно и сејачот и жетварот’. Овде се обистинува поговорката: ‘Еден сее, а друг жнее’. Тука Христос ја истакнал светата служба, која се должни да ја извршуваат пред Бога оние што ќе го примат евангелието. Тие мора да бидат Негови живи претставници. Тој бара нивна лична служба. Било да сееме или да жнееме, ние работиме за Бога. Еден сее семе, друг го собира родот; но и сејачот и жетварот примаат плата. Тие заеднички се радуваат за наградата на својот труд“ . – *Копнежот на вековите, 191,192.*

б. Каков бил резултатот од сведочењето на жената за Христа — и што можеме да научиме од влијанието што го имаше? Јован 4:39.

„Кога сме обединети со Христос, го имаме Христовиот ум. Чистотата и љубовта се видливи во карактерот, а кроткоста и вистината го контролираат животот. Дури и изразот на лицето се менува. Христос, кој пребива во душата, зрачи со сила која менува, а надворешниот изглед сведочи за мирот и радоста што владеат внатре. Пиеме од Христовата љубов, како што гранката добива храна од лозата. Ако сме накалемени на Христа, ако влакно по влакно сме обединети со Живата Лоза, ќе даваме доказ за тоа така што ќе носиме богати гроздови на живи плодови. Ако сме поврзани со Светлината, ќе бидеме канали на светлина, и во нашите зборови и дела ќе ја рефлектираме светлината на светот...“

„Со гледање, ние се преобразуваме; и додека размислуваме за совршенството на божествениот Пример, ќе посакаме целосно да се промениме и да бидеме обновени во сликата на Неговата чистота. Преобразбата на карактерот се случува преку верата во Божјиот Син, и детето на гневот станува Божјо дете. Тој преминува од смрт кон живот; станува духовен и ги разликува духовните работи. Божјата мудрост го просветлува неговиот ум, и тој гледа чудесни работи во Неговиот закон. Како што човекот се преобразува преку вистината, така продолжува делото на преобразба на карактерот“ . – *Selected Messages, bk. 1, pp. 337, 338.*

а. Каква молба упатија Самарјаните до Исус — и зошто? Јован 4:40.

б. Опишете го резултатот од Христовото присуство во Самарија. Јован 4:41.

„Во зборовите изговорени на жената на изворот било посеано добро семе и колку брзо настапила жетвата! Самарјаните дошле, го слушале Христа и поверувале во Него. Собирајќи се околу Него на изворот, тие го опсипале со прашања и жедно ги примале Неговите објаснувања за многу прашања што им биле нејасни. Додека слушале, нивната збунетост постепено исчезнувала. Прилегале на луѓе, кои биле во длабока темнина и кои, тргнувајќи по неочекуван зрак светлина, излегле на светлината на денот. Но тие не биле задоволни од таа кратка средба, сакале да слушнат повеќе и нивните пријатели да го слушнат прекрасниот Учител. Го повикале во својот град и го молеле да остане со нив. Исус два дена престојувал во Самарија и уште многу други поверувале во Него“. – *Копнежот на вековите*, 192.

„Христос им го открил Бога на Своите ученици на начин кој во нивните срца извршил посебно дело, истото дело Тој сака да го направи и во нашите срца. Има многумина кои, фокусирајќи се претерано на теоријата, го изгубиле од вид животното влијание на Спасителовиот пример. Тие го изгубиле од вид како понизен, самопожртвуван работник, додека треба постојано да Го имаат пред очите. Секојдневно ни е потребно ново откривање на Неговото присуство“. – *Reflecting Christ*, p. 302.

в. Што многу Самарјани изјавиле откако Го прифатиле Исуса како Месија? Јован 4:42.

„Фарисеите ја презирале Исусовата едноставност. Тие ги игнорирале Неговите чуда и барале некој знак дека Тој е Божји Син. Меѓутоа, Самарјаните не барале никаков знак и Исус меѓу нив не извршил никакво чудо, освен што на изворот и ги открил на Самарјанката тајните на нејзиниот живот. Сепак, многумина го примиле. Во својата нова радост, тие и рекле на жената: 'Сега не веруваме поради твоето кажување, бидејќи сами чувме и знаеме дека Тој навистина е Христос, Спасителот на светот'“. – *Копнежот на вековите*, 192,193.

а. На кое пророштво Самарјаните ја базирале својата вера во ветениот Месија? Создавање 49:10.

„Самарјаните верувале дека Месијата ќе дојде не само како Спасител на Евреите, туку на целиот свет. Светиот Дух го претскажал Него преку Мојсеј, како пророк испратен од Бога. Преку Јаков било претскажано дека кон Него ќе се соберат народите, а преку Авраам дека во Него ќе бидат благословени сите народи на светот. На тие записи народот на Самарија ја засновал својата вера во Месијата. Фактот дека Евреите погрешно ги толкувале подоцнежните пророци, припишувајќи му ја на првото Христово доаѓање славата на второто доаѓање, ги навело Самарјаните да ги отфрлат сите свети списи, освен оние, кои се дадени преку Мојсеј. Меѓутоа, кога Спасителот ги отфрлил тие лажни толкувања, многумина ги прифатиле подоцнежните пророштва и Христовите зборови за Божјото царство“. – *Копнежот на вековите, 193.*

б. Што можеме денес да научиме од фактот дека Самарјаните биле неверојатно отворени за вистината? Проповедник 11:4,5.

„Низ целиот свет мажите и жените копнежливо го насочуваат погледот кон небото. Молитви, солзи и барања се издигнуваат од душите кои копнеат за светлина, за Светиот Дух и за Божјата милост. Мнозина се наоѓаат на прагот на небесното царство, чекајќи само да бидат воведени“. – *Делата на апостолите, 109.*

в. Што стануваат луѓето кога навистина го прифаќаат Христа? Наведете примери. Марко 5:18-20; 7:31-37.

„(Христовиот) Дух ќе развие во човекот сè што го облагородува карактерот и ја воздига природата. Тој во телото, душата и духот ќе изгради човек за Божја слава...“

Душите што биле деградирани толку ниско што станале орудие на сатаната, сè уште со Христова сила се преобразуваат во гласници на праведноста и се испратени од страна на Божјиот Син за да кажат колку големи нешта Господ стори за тебе и како ти се смилува“. – *Копнежот на вековите, 341.*

а. Какви поуки можеме да научиме од жената Самарјанка? 1. Јованово 1:1-3; 2. Коринтјаните 5:14 (прв дел).

„Веднаш штом го нашла Спасителот, Самарјанката донела други кај Него. Таа се покажала како поуспешен мисионер од Неговите сопствени ученици. Во Самарија учениците не забележале ништо што би укажувало на поволно поле. Нивните мисли биле сосредоточени на едно големо дело што треба да се изврши во иднина. Тие не забележале дека околу нив се наоѓа жетва, која треба се собере. Меѓутоа, преку жената што тие ја презирале, жителите на цел еден цел град дошле да го слушаат Спасителот. Таа веднаш им ја однела светлината на своите сонародници.

Оваа жена го претставува дејството на практичната вера во Христа. Секој вистински ученик се раѓа за Божјото царство како мисионер. Оној што пие од живата вода, станува извор на животот. Примателот станува давател. Христовата благодат во душата е како извор во пустина што извира да ги освежи сите и кај оние што се близу до смртта да создаде голема желба да пијат од водата на животот“. – *Копнежот на вековите, 195.*

б. Како ова искуство треба да нè мотивира денес? Проповедник 11:6.

„Не е потребно да одиме во странски земји за да станеме Божји мисионери. Секаде околу нас ‘нивните се готови за жетва’ и кој и да посака може да собира ‘род за вечен живот’. Бог повикува многу луѓе од Батл Крик, кои умираат поради духовната мрзеливост, да одат таму каде што е потребна нивната работа на Неговото дело. Заминете од Батл Крик, дури и ако заради тоа морате да претрпите материјални загуби. Одете таму каде што ќе бидете благослов за другите. Одете таму каде што ќе можете да засилите некоја немоќна црква. Искористете ги силите што Бог ви ги подарил“. – *5 Сведоштво, 187.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 28. фев

1. Што направила жената кога го видела Исуса како единствен Спасител?
2. Објасни што значи дека полињата веќе побелеле за жетва.
3. Колку дена останал Исус со Самарјаните?
4. Какво сведоштво дале Самарјаните за Исус?
5. Што се случува со луѓето штом го примат Исуса во својот живот?

Исус и синот на царскиот човек

„А на Оној Кој, според силата што во нас дејствува, може да изврши изобилно сè што ќе побараме или помислиме, Нему нека е слава во Црквата преку Исус Христос во сите родови и за сите векови. Амин“ (Ефесјаните 3:20,21).

Предлагаме да прочитате: 9 Сведоштво, 107,108, 164-166.

„Не треба да веруваме затоа што гледаме или чувствуваме дека Бог нè слуша. Мораме да веруваме во Неговите ветувања. Кога ќе му пријдеме со вера, секоја молитва допира до Божјото срце. Кога го бараме Неговиот благослов, треба да веруваме дека го примаме и да му заблагодариме на Бога што сме го примиле. Потоа треба да ги вршиме своите должности уверени дека благословот ќе дојде кога ни е најмногу потребен“. – *Копнежот на вековите, 200.*

1. ПРИВЛЕКУВАЊЕ ВНИМАНИЕ

Нед, 2. мар

а. Откако поминал два дена со Самарјаните, каде отишол Исус и кој беше привлечен од оваа вест? Јован 4:43-46..

„Веста за Христовото враќање во Кана набргу се раширила низ цела Галилеја, донесувајќи со себе надеж на оние што страдале и кои биле во неволја. Во Капернаум вестите го привлекле вниманието на еден еврејски благородник, кој бил во царска служба“. – *Копнежот на вековите, 196.*

б. Зошто царскиот човек отишол да го види Исуса? Јован 4:47.

„Неговиот син боледувал од некоја навидум неизлечива болест. Лекарите го оставиле да умре, но кога таткото слушнал за Исуса, тој одлучил да му се обрати за помош“. – *Копнежот на вековите, 196.*

а. Опишете како Христос ја открил внатрешната болка на царскиот човек кој го барал да го излечи неговиот син во Капернаум. Јован 4:48.

„Детето се наоѓало во многу тешка состојба и се стравувало дека нема да живее до Неговото враќање. Сепак благородникот сметал дека лично мора да му го изнесе случајот. Се надевал дека молбите на еден татко ќе разбудат сожалување кај Големиот Лекар.

Кога стигнал во Кана, го нашол Исуса опкружен со големо мноштво луѓе. Со вознемирено срце, тој се протуркал до Спасителот. Неговата вера се поколебала, кога пред себе видел еден едноставно облечен човек, правлив и изморен од патот. Се посомневал во тоа дека таа Личност може да го направи она за што дошол да го моли. Сепак, му се обратил на Исуса, му кажал зошто дошол и го замолил Спасителот да појде со него до неговиот дом. Меѓутоа, Исус веќе знаел за неговата неволја. Пред благородникот да тргне од својот дом, Спасителот знаел каква неволја го снашла.

Меѓутоа, Исус исто така знаел дека таткото во својот ум поставил услов за својата вера во Него. Ако неговата молба не биде услышена, тој нема да го прими како Месија...

И покрај сите докази за тоа дека Исус навистина е Месија, молителот решил својата вера да ја услови со тоа што ќе му се услыши молбата“. – *Копнежот на вековите, 197,198.*

б. Кога сме во искушение да бараме знаци, што треба да запомниме? Матеј 12:38,39.

„Христа го болело што Неговиот сопствен народ, на кој му беа предадени Светите пророштва, не го слушал Божјиот глас, Кој им зборувал преку Неговиот Син“. – *Копнежот на вековите, 198.*

„Народот сака знак, исто како во Христово време. Тогаш Господ им рекол дека нема да им се даде знак. Знакот што треба да биде видлив сега и секогаш е делувањето на Светиот Дух во умот на учителот, за да го направи Словото што е можно повпечатливо. Божјото слово не е безживотна, сува теорија, туку дух и живот. Сатаната не сака ништо повеќе освен да ги одврати умовите од Словото, за да бараат и очекуваат нешто надвор од Словото, нешто што би ги задоволило“. – *Selected Messages, bk. 2, p. 95.*

а. Објасни ја разликата помеѓу Евреите и Самарјаните во однос на нивната вера во Исус. Марко 6:2-6; Јован 4:40-42.

„Колку желно се обидуваа фарисеите да докажат дека Христос е измамник! Како внимаваа на секој Негов збор и се обидуваа да извртуваат и погрешно да го протолкуваат сето она што Тој го кажува! Гордоста, предрасудите и страста го затворија секој пристап во душата против сведочењето на Божјиот Син. Кога јасно го укорил нивното беззаконие и изјавил дека нивните дела докажуваат дека се деца на сатаната, тие налутено го отфрлиле обвинението, велејќи: ‘Не зборуваме ли право дека си Ти Самарјанин и дека зол дух има во Тебе?’“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 70.*

„Спасителот го споредил ова сомневање со едноставната вера на Самарјаните, кои не барале никакво чудо ниту пак знаци. Неговата Реч, секогаш присутен доказ за Неговото божество, имала убедлива моќ, која ги освојувала нивните срца“. – *Копнежот на вековите, 198.*

„Иако (Исус) бил Евреин, Тој слободно се мешал со Самарјаните, отфрлајќи ги фарисејските обичаи на Евреите во врска со тој презрен народ. Спиел под нивни покрив, јадел на нивна трпеза и ги поучувал на нивните улици“. – *Делата на апостолите, 19.*

б. Опишете го искуството на мнозина кои низ вековите им ја проповедале сегашната вистина на оние кои се изјаснувале дека се Божји народ. Еремија 20:8-11.

„Сите аргументи изнесени против Христа беа засновани на лага. Така беше и во случајот со Стефан и Павле. Но, дури и најслабите и најневеродостојните изјави дадени на погрешна страна имаа влијание, бидејќи имаше многу чии срца беа непосветени, кои посакуваа овие изјави да бидат вистинити. Таквите луѓе секогаш се желни да се фатат за некоја наводна грешка или пропуст кај оние кои им ја кажуваат непријатната вистина.

Не треба да нè чуди кога злите претпоставки алчно се прифаќаат како несомнени факти од страна на оние кои имаат желба за лага. Христовите противници постојано беа збунети и замолчени од мудроста на Неговите зборови, но тие со нетрпение ги слушаа сите гласини и наоѓаа некој изговор повторно да му поставуваат контрадикторни прашања“. – *Selected Messages, bk. 1, pp. 70, 71.*

а. Кога верата на благородникот се утврдила во Христа, како тој го повторил својот апел? Јован 4:49.

„Како блесок на светлина, зборовите на Спасителот упатени на благородникот го разоткриле неговото срце. Тој видел дека побудите што го навеле да го бара Исуса биле себични. Ја согледал својата колеблива вера во нејзината вистинска светлина. Во длабок очај сфатил дека неговото сомневање би можело да го однесе синот во смрт. Знаел дека се наоѓа во присуство на Оној, Кој може да ги чита мислите на човекот и на Кого сè му е можно... Тој со вера цврсто се фатил за Исуса, како што направил Јаков, кога по борбата со ангелот, извикал: 'Нема да те пуштам додека не ме благословиш' (Создавање 32:26)". – *Копнежот на вековите, 198.*

б. Што треба да научиме од она што го направил Исус наместо да оди во домот на благородникот? Јован 4:50.

„Исус сакал да дарува и повеќе од тоа. Сакал не само да го исцели детето, туку и благородникот и неговото семејство да ги направи учесници во благословите на спасението и да запали светлина во Капернаум, кој многу скоро ќе стане поле на Неговата сопствена работа. Меѓутоа, благородникот морал да ја увиди својата потреба пред да ја посака Христовата благодат. Овој човек на висока положба претставувал многумина од својот народ. Тие се интересирале за Исуса од себични побуди. Се надевале дека ќе добијат некоја посебна корист од Неговата моќ и својата вера ја засновале на остварување на тие земни добра. Тие не ја забележувале својата духовна болест и не увидувале дека им е потребна божествена благодат...

Спасителот не може да се оддалечи од душата што цврсто се држи за Него, молејќи за својата голема потреба. Тој му рекол: „Оди, твојот син е жив“. Благородникот заминал од Спасителот исполнет со мир и радост какви што никогаш порано не доживеал. Не само што цврсто верувал дека неговиот син ќе оздрави, туку со силна доверба верувал во Христа како Откупител“. – *Копнежот на вековите, 198,199.*

„Сите ние имаме желба да добиеме неодложен и директен одговор на упатената молитва и склони сме да се обесхрабриме ако одговорот не дојде веднаш, или пак биде поинаков од очекуваниот. Но Бог е премногу мудар и добар, за секогаш да одговара на нашите молитви во време и на начин што ние го посакуваме. Тој сака да стори за нас нешто далеку повеќе и подобро, отколку да ги исполни сите наши желби... Искуствата што претставуваат проба за нашата вера, се допуштени за наше добро“. – *Здравје и среќа, 230,231.*

а. Како Исус го излечил синот на благородникот? Јован 4:51-53. На која реалност нè потсетува ова? Ефесјаните 3:20,21.

„Во истиот час, оние, кои бдееле над детето што умираше во домот во Капернаум, забележале ненадејна и таинствена промена“.
– *Копнежот на вековите*, 199.

„Во оној ист момент, кога татковата вера се фатила за сигурното ветување: 'Твојот син е жив', божествената љубов го допрела детето што умираше“.
– *Копнежот на вековите*, 199.

б. Како Исус одговара на секој што бара помош? Матеј 11:28-30.

„Спасителот не може да се оддалечи од душата што цврсто се држи за Него, молејќи за својата голема потреба“.
– *Копнежот на вековите*, 198.

„Дали чувствуваш дека заради тоа што си грешник не можеш да се надеваш на Божјите благослови? Запомни дека Христос дошол на овој свет за да ги спаси грешниците. Ние немаме ништо со што би се препорачале кај Бога; причината поради која ние можеме да бараме сега и во кое било време е нашата целосно беспомошна состојба, поради која Неговата откупителна сила станува неопходност. Отфрлувајќи ја сета надеж во себеси, можеме да погледнеме кон крстот на Голгота и да речеме: 'Јас немам што да ти дадам; Едноставно за Твојот крст се држам'“.
– *Здравје и среќа*, 65.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 7. мар

- 1. Зошто пророците генерално не се добро примени во нивните земји?**
- 2. Кои зборови на благородникот го откриваат неговото неверување?**
- 3. Како реагираше Христос на неверувањето на луѓето?**
- 4. Кој покажал поголема вера во Исус – Евреите или незнабошците?**
- 5. Што им ветува Исус на сите што ќе го прифатат Неговиот повик?**

Исус и паралептичарот од Витезда

„А Исус им одговараше: 'Мојот Отец досега работи, и Јас работам'" (Јован 5:17).

Предлагаме да прочитате: *1 Сведоштво, 560-567.*

„Христовото дело при исцелувањето на болниот било во совршен склад со законот. Тоа манифестирало почит кон саботата". – *Копнежот на вековите, 207.*

1. ЛЕКОВИТЕ ВОДЕ

Нед, 9. мар

а. Со која цел многу многу лица со инвалидитет одеа во Ерусалим? Јован 5:2,3.

б. Какво верување имаа луѓето за бањата Витезда? Јован 5:4.

„Во одредено време водите во оваа бања се раздвижувале и било распространето верувањето дека тоа било резултат на некоја натприродна сила и дека оној, кој прв ќе влезе во бањата, откако водата ќе се раздвижи, ќе оздрави без оглед од каква болест да боледува. Стотици болни доаѓале во таа бања. Меѓутоа, ги имало толку многу што, кога водата ќе се раздвижела, секој навалувал да влезе, газејќи сè пред себе, мажи, жени и деца, кои биле послаби од него. Многумина и не можеле да се приближат до бањата. Некои, кои успевале да дојдат до неа, умирале на нејзиниот раб. Околу бањата биле подигнати засолништа за да можат болните да се заштитат од горештините дење и од студот ноќе. Имало и болни, кои минувале неколку ноќи под тие тремови, од ден на ден ползејќи до водата, попусто надевајќи се дека ќе оздрават". – *Копнежот на вековите, 201.*

в. Како започнал разговорот меѓу Исус и еден човек кај бањата? Јован 5:5-7.

а. Колку човечки невозможна задача побарал Исус да ја исполни парализираниот човек – и со какви резултати? Јован 5:8,9 (прв дел).

„Исус од овој страдалник не барал да покаже вера во Него. Тој едноставно рекол: ‘Стани, подигни ја својата постела и оди’. Меѓутоа, верата на болниот се фатила за овие зборови. Секој негов нерв и мускул се исполниле со нов живот и здравјето се вратило во неговите осакатени екстремитети. Без приговор, тој се покорил на Христовата наредба и сите негови мускули се покорице на неговата волја. Скокнал на нозе и почувствувал дека е здрав човек.

Исус не му ветил божествена помош. Болниот би можел да се посомнева и на тој начин би ја пропуштил единствената можност да оздрави. Меѓутоа, тој верувал во Христовите зборови и постапувајќи според нив, добил сила“. – *Копнежот на вековите, 202,203.*

б. Во каква духовна состојба се наоѓаат луѓето кои се одвоиле од Христа? Исaiја 1:5,6; Римјаните 7:24.

„Гревот не одвоил од животот во Бога. Нашите души се парализирани. Сами по себе, ние не сме во состојба да живееме свет живот, како што немоќниот човек не бил способен да оди. Многу луѓе увидуваат дека се беспомошни и копнеат по оној духовен живот, кој ќе ги доведе во склад со Бога; тие попусто се обидуваат да го постигнат тоа“. – *Копнежот на вековите, 203.*

в. Кој е единствениот лек за таквата состојба? Дела 9:34.

„Спасителот се наведнува над оние, кои ги откупил со Својата крв и со неискажана нежност и сочувство вели: „Сакаш ли да оздравиш?“ Тој те повикува да станеш во здравје и мир. Не чекај да почувствувааш дека си исцелен. Верувај во Неговата Реч и таа ќе се исполни. Стави ја својата волја на страната на Христа. Имај волја да му служиш и постапувајќи според Неговата Реч, ќе добиеш сила. Колку и да е зла навиката, какви и да се страстите, кои по долгото попуштање ги врзуваат душата и телото, Христос може и копнее да те ослободи. Тој ќе и даде духовен живот на душата која е ‘мртва поради престапите’. (Ефесјаните 2:1) Тој му дава слобода на робот, врзан од слабостите, несреќите и синцирите на гревот“. – *Копнежот на вековите, 203.*

а. Како Христос ни помага да ги совладаме тешкотиите? Ефесјаните 2:1-6.

„Човекот по својата природа е наклонет да подлегнува на сугестиите на сатаната, и затоа не е во состојба успешно да се спротивстави на толку страшниот противник доколку Христос, како силен Победник, не живее во него, насочувајќи ги неговите копнежи и давајќи му сила... Сатаната знае дури и подобро од припадниците на Божјиот народ, каква моќ тие можат да имаат во борбата со него, ако својата сила ја добиваат од Христос. И најслабиот верник, кога цврсто ќе се потпре на Христос и понизно побара помош од Него како од моќен Победник, може со голем успех да го одбие сатаната и сите негови помошници“. – *1 Сведоштво, 341.*

„Мораме да учиме за Христос. Мораме да разбереме што Тој претставува за оние што ги откупил. Мораме да сфатиме дека преку верата во Него имаме привилегија да бидеме учесници во божествената природа и на тој начин да ја избегнеме расипаноста што е во светот преку страста. Тогаш се чистиме од секаков грев, од сите карактерни недостатоци. Не треба да задржиме ниту една грешна склоност...

Како учесници во божествената природа, ќе ги отфрлиме сите наследени и стекнати склоности кон зло и ние стануваме жива сила за доброто. Постојано учејќи од божествениот Учител и секојдневно учествувајќи во Неговата природа, ние соработуваме со Бога во совладување на сатанските искушенија. Бог работи и човекот работи, за човекот да стане едно со Христа, како што Христос е едно со Бога. Потоа седиме заедно со Христос на небесните места. Душата наоѓа мир и сигурност во Исус“. – *The Review and Herald, April 24, 1900.*

б. Опишете го мирот што доаѓа од Христовата сила. Римјаните 8:3-6.

„Секое дете живее со животот на својот Отец. Ако сте Божји деца, препородени со Неговиот Дух, ќе живеете со живот кој сте го добиле од Бога... а Исусовиот живот се открива во 'нашето смртно тело' (2 Коринтјаните 4:11). Тој живот во вас ќе развие ист карактер и ќе чини исти дела како што ги чинел и преку Него. Така ќе бидете во согласност со сите прописи на Неговиот Закон бидејќи 'непорочен е Законот Божји - душите ги укрепува' (Псалм 19:7). Со помош на љубовта 'правдата на законот' ќе се исполни 'во нас, кои не живееме по телото, туку по Духот'" (Римјаните 8:4)". – *Мисли од гората, 77.*

а. Игнорирајќи го благословот даден на парализираниот, зошто фарисеите се налутиле? Јован 5:9 (последен дел), 10.

„Одејќи со цврст, силен чекор, фалејќи го Бога и радувајќи се на својата новооткриена сила, тој сретнал неколку фарисеи и веднаш им раскажал како оздравел. Бил изненаден, кога видел како тие студено го слушале.

Со смуртени чела тие го прекинале, прашувајќи го зошто ја носи својата постела, во саботен ден. Строго го предупредиле дека не е дозволено да се носи товар во Господовиот ден. Во својата радост, човекот заборавил дека е сабота. Сепак, не чувствувал дека згрешил што се покорил на заповедта на Оној, Кој имал таква моќ од Бога, па смело одговорил: 'Оној што ме исцели ми рече: Земи ја својата постела и оди'. Тие го прашале кој го направил тоа, но тој не можел да им каже. Тие поглавари знаеле дека постоел само Еден, Кој можел да го направи тоа чудо, но сакале да имаат јасен доказ дека тоа бил Исус, за да можат да го осудат за прекршување на саботата. Според нивното фарисејско мислење, Тој не само што го прекршил законот со тоа што излекувал болен во сабота, туку направил сквернавање што му рекол на исцелениот човек да ја носи својата постела во сабота". – *Копнежот на вековите, 203.*

б. Што направиле Евреите со саботата? Матеј 23:4.

„Евреите толку го изопачиле законот, што дури го претвориле во ропски јарем. Нивните бесмислени барања станале изрека кај другите нации. Особено саботата била оградена со сите можни бесмислени ограничувања. За нив таа не била радост, свет Господов ден. Книжевниците и фарисеите направиле празнувањето на саботата да стане неподнослив товар. На Евреинот не му било дозволено да запали оган, па дури ниту да запали свеќа во сабота. Поради тоа, тие зависеле од незнабошците за многу услуги, кои нивните правила им забранувале сами да ги прават. Тие не помислувале дека доколку тие постапки значат престап, тогаш и оние што ги вработуваат другите да им направат услуга се исто толку виновни, како самите да ја извршиле. Тие сметале дека спасението е наменето само за Евреите и дека состојбата на другите, бидејќи е веќе безнадежна, не може да биде полоша. Меѓутоа, Бог не дал никаква заповед, која сите не би можеле да ја послушаат. Неговите закони не одобруваат никакви неразумни или себични ограничувања". – *Копнежот на вековите, 204.*

а. Каков однос имал Исус кон Божјиот закон и саботата? Исаија 42:21.

„Исус дошол да ‘го возвеличи и прослави законот’. Тој не ја намалил неговата достоинственост, туку ја издигнал... Тој дошол да ја ослободи саботата од тешките прописи поради кои, наместо благослов, се претворила во проклетство“. – *Копнежот на вековите, 206.*

б. Што треба, а што не треба да се прави во сабота? Излез 20:8-11.

„Меѓу страдалниците во бањата (Христос) го избрал најтешкиот болен на него да ја манифестира Својата моќ на исцелување и му кажал на тој човек да ја носи својата постела низ градот, за да го објави големото дело, кое било извршено над него. На тој начин ќе се поттикне прашањето за тоа што според законот може да се прави во саботен ден и ќе му го отвори патот да ги осуди еврејските ограничувања во врска со Господовиот ден и да ги прогласи нивните традиции за неважечки.

Исус рекол дека делото на исцелување на болните е во склад со законот за саботата, како и со делото и задачата на Божјите ангели, кои постојано се симнуваат и качуваат помеѓу Небото и Земјата, за да му помогнат на човештвото што страда...

Тој ден и човекот мора да работи. Мора да се обрне внимание на животните потреби, болниот мора да се негува, на сиромашните и страдалниците мора да им се укаже помош. Не е без вина оној што занемарува да ги олесни страдањата во саботниот ден. Божјиот свет ден за одмор е создаден за човекот и делата на милосрдие се во склад со намената на саботата. Бог не сака Неговите созданија ниту за еден час да ги поднесуваат страдањата, кои би можеле да се отстранат во сабота или кој било друг ден“. – *Копнежот на вековите, 206,207.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 14. мар

1. Како верување преовладувало за бањата Витезда?
2. Кој посебен случај го привлече Христовото внимание?
3. Како можеме да ја излечиме нашата духовна парализа?
4. Што многу ги налутило Евреите поради чудесното исцелување?
5. Кои дела се во склад со саботната заповед?

Авторитетот на Синот

„Зашто, како што Отецот има живот во Себе, така Му даде и на Синот да има живот во Себе; и Му даде власт да суди, зашто Тој е Синот Човечки“ (Јован 5:26,27).

Предлагаме да прочитате: *Мисли од гората, 123-129.*

„‘Моја власт е’, рекол (Исус), ‘да го извршувам ова дело за кое ме обвинувате, а тоа Доаѓа оттаму што Јас сум Божји Син, што сум едно со Него по природа, во волјата и во целта. Во сите Негови дела на создавање и провидение, Јас соработувам со Бога’“. – *Копнежот на вековите, 208.*

1. ЕДНАКОВ СО БОГА

Нед, 16. мар

а. Освен што лекувал парализиран човек во сабота, од кои други причини Евреите го мразеле Исус? Јован 5:17,18.

„„Се прогласил Себеси за еднаков со Бога...“

Целиот еврејски народ го нарекувал Бога свој Татко и затоа поглаварите толку не би се разгневиле доколку Христос се прикажал Себеси, како да се наоѓа во ист таков однос со Бога. Меѓутоа, самиот факт што го обвиниле за богохулство, покажува дека тие сфатиле оти Тој го полага тоа право во највозвишена смисла“. – *Копнежот на вековите, 207.*

б. Како Христос го потврди авторитетот на Божјите заповеди над човечките традиции? Матеј 15:1-9,13.

„Тие Христови противници не располагале со никакви докази со кои би ги негирале вистините за кои Тој ја убедил нивната совест. Тие само можеле да ги наведуваат своите обичаи и традиции, а тие докази биле слаби и бледи во споредба со оние што Исус ги црпел од Божјата Реч и од постојаниот тек на природата“. – *Копнежот на вековите, 208.*

а. Како Исус го објаснил својот однос со Отецот? Јован 5:19,20.

б. Кој авторитет и моќ што се однесуваат на Отецот, Христос изјавил дека и Тој ги поседува? Јован 5:21-23.

„Свештениците и поглаварите се прогласиле за судии, кои ќе го осудат Христовото дело, но Тој изјавил дека Тој е нивен судија, како и судија на целата вселена. Светот му е доверен на Христа и преку Него Доаѓа секој Божји благослов за грешниот човечки род. Тој бил Спасител и пред и по Своето отелотворување. Веднаш штом се појавил гревот, се појавил и Спасителот. Тој на секому му дал светлина и живот, и според дадената светлина ќе му се суди секому. Оној, Кој ја дал светлината, Оној, Кој со најнежно молење ја повикува душата, сакајќи да ја отргне од гревот и да ја привлече во светоста Тој истовремено е нејзин и Бранител и Судија“. – *Копнежот на вековите, 210.*

в. Опишете ја промената во ставот која се случува кога ќе сфатиме дека Христос е нашиот судија. Римјаните 2:1-3; Матеј 7:1.

„Според сликата која нашиот Спасител ја употребил, човекот кој негува дух на осуда, е виновен за поголем грев од оној што е обвинет од негова страна, бидејќи не само што го прави истиот грев, туку кон него ја додава и својата вообразеност и духот на груба критика.

Христос е единствено вистинско мерило на карактерот, а оној кој самиот себеси се истакнува како мерило за другите, се става себеси на Христовото место. Бидејќи Отецот ‘целиот суд му го предаде на Синот’ (Јован 5:22). Секој кој си дозволува себеси да суди за мотивите на другите, повторно го присвојува за себе правото кое му припаѓа на Божјиот Син. Тие самонаречени судии и критичари се ставаат на страната на антихристот, на оној ‘кој се противи и се превознесува над сè што се нарекува Бог или светост, за да седне како бог во Божјиот храм, претставувајќи се себе самиот како Бог’ (2 Солунјаните 2:4)“. – *Мисли од гората, 125.*

„Ние не можеме да ги читаме срцата. Бидејќи и самите сме несовршени, не сме во состојба да им судиме на другите. Смртните луѓе можат да судат единствено врз основа на надворешноста. Само на Оној, кој ги познава тајните мотиви на делата, и секогаш постапува нежно и сожаливо, дадено му е право да одлучува за случајот на секоја душа“. – *Мисли од гората, 124.*

а. Какво уверување му се дава на секој посветен верник во Христа? Јован 5:24.

„Секоја заповед и секое ветување на Божјото слово содржи сила, самиот Божји живот, сила со која може да се изврши заповедта и да се исполни ветувањето. Оној кој со вера ја прима речта, го прима и самиот живот и Божјиот карактер“. – *Христовите поуки*, 38.

„Големото дело направено за грешникот кој е осквернет и извалкан од злото е дело на оправдување. Оној што ја зборува вистината е прогласен за праведен. Господ му ја припишува Христовата праведност на верникот и го прогласува за праведен пред вселената. Тој ги пренесува своите гревови на Исус, застапникот, заменикот и гарантот на грешникот. На Христос се полага беззаконието на секоја душа што верува. ‘Зашто Оној, Кој не знаеше грев, Бог за нас Го направи грев, та преку Него да станеме праведност Божја’ (2. Коринтјаните 5:21)...

Иако како грешници сме под осуда на законот, Христос, со Својата послушност на законот, ја бара за душата што се кае заслугата на сопствената праведност. За да ја добие Христовата праведност, потребно е грешникот да го доживее она покајание што доведува до радикална промена на умот, духот и постапките. Делото на промена мора да започне во срцето и да ја покажува својата моќ преку секоја способност на човечкото битие; но човекот не може да произведе такво покајание како ова; тоа може да го доживее само преку Христос, Кој се издигна на висините, ги поведе заробениците и им даде дарови на луѓето“. – *Selected Messages, bk. 1, pp. 392, 393.*

б. Кои божествени прерогативи Христос открил дека ги поседува? Јован 5:25-29.

„Затоа што до дно ги искусил човечките страдања и искушенија, затоа што ги разбира слабостите и гревовите на човекот, затоа што заради нас победоносно им се спротивставил на сатанските искушенија, затоа што праведно и нежно постапува со душите заради чие спасение ја пролеал Својата крв заради сето тоа на Синот Човечки му е дадена власт да суди“. – *Копнежот на вековите*, 210.

„На Христос му е дадена моќ да им даде живот на сите созданија“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 249.*

а. Како Исус ја објаснил причината за неверувањето на Евреите? Јован 5:37,38.

„Наместо да се извинува за делото за кое тие приговарале или да објаснува од која причина го направил тоа, Исус им се спротивставил на поглаварите и обвинетиот станал тужител. Тој ги укорил поради нивното тврдо срце и поради непознавање на светите списи. Рекол дека тие ја отфрлиле Божјата Реч, бидејќи го отфрлиле Него, Кој бил испратен од Бога“. – *Копнежот на вековите*, 211.

б. Зошто Евреите не ги разбрале Светите списи? Јован 5:39,40.

„Славата на Божјиот Син ја осветлува секоја страница на Стариот завет, без разлика дали таа содржи историја, пропис, или пророштво. Сè што било од божествено потекло во целиот систем на Јудаизмот било компактно пророштво за евангелието. За Христа 'сведочат сите пророци'. (Дела 10:43) Од ветувањето дадено на Адам, преку патријарсите и обредниот систем, величествена небесна светлина го објаснила патот на Спасителот. Пророците ја виделе Свездата од Витлеем, Шајло, Кој требало да дојде, додека идните настани минувале пред нивните очи, во својот таинствен процес. Христовата смрт е прикажана во секоја жртва. Во секој облак од темјан се издигувала Неговата праведност. Во звукот на секоја јубилејна труба одзвонувало Неговото име. Во величествената тајна на светињата над светињите престојувала Неговата слава.

Евреите ги поседувале светите списи и сметале дека имаат вечен живот со тоа што имале само формално познавање на Божјата Реч. Меѓутоа, Христос рекол: 'Вие ја немате Неговата Реч во себе'. Бидејќи го отфрлиле Христа во Неговата Реч, тие го отфрлиле и лично. 'И не сакате да дојдете кај Мене', рекол Тој, 'за да имате живот'.

Еврејските водачи ги проучувале пророштвата за царството на Месијата, но тоа не го правеле со искрена желба да ја дознаат вистината, туку со цел да пронајдат докази, кои ги поткрепуваат нивните славољубиви надежи. Кога Христос дошол на начин што бил спротивен на нивните очекувања, не сакале да го примат и, за да се оправдаат себеси, се труделе да го прикажат како измамник. Кога еднаш тргнале по тој пат, тогаш на сатаната му било лесно да го зацврсти нивното противење на Христа. Токму тие зборови, кои требало да бидат примени како доказ за Неговото божество, биле протолкувани против Него. Така тие ја претвориле Божјата вистина во лага“. – *Копнежот на вековите*, 211,212.

а. Што ги натерало Евреите да го отфрлат Исуса и да се свртат кон лажни учители? Јован 5:41-44.

„Исус рекол: ‘Јас не примам чест од луѓе’. Тој не барал признание од Синедрионот, ниту сакал нивно одобрување. Нивното признание за Него не била никаква почест. Нему му било дадено чест и авторитет од Небото. Доколку Тој би посакал, ангелите би дошле да му укажат поклонение. Таткото повторно би сведочел за Неговото божество. Меѓутоа, поради нив, поради народот чии поглавари биле, Исус сакал еврејските старешини да го распознаат Неговиот карактер и да ги примат благословите што Тој дошол да им ги даде.

‘Јас дојдов во името на мојот Татко, а вие не ме примате. Кога би дошол друг во свое име, него би го примиле’. Исус дошол со Божјо овластување, носејќи го Неговиот лик, исполнувајќи ја Неговата Реч и барајќи ја Неговата слава; Сепак, водачите во Израел не го прифатиле. Меѓутоа, кога би дошле други, кои би го присвоиле Христовиот карактер, но кои би постапувале според својата волја и би копнееле по сопствена слава, тие би биле примени. Зошто? Затоа што оној што бара сопствена слава го привлекува желбата за самоизвишување и потврда пред другите. На таквите повици Евреите можеле да прифатат такви повици. Тие би прифатиле лажен учител, бидејќи тој би ласкал на нивната горделивост со тоа што би ги одобрувал нивните негувани ставови и традиции. Меѓутоа, Христовото учење не се согласувало со нивните сфаќања. Тоа имало духовен белег и барало жртвување на сопственото ‘јас’. Затоа тие не сакале да го примат тоа учење. Тие не биле запознаени со Бога и Неговиот глас преку Христа бил глас на туѓинец.

Зар истото не се повторува и во наше време? Зар нема многумина, дури и меѓу верските водачи, чии стврднати срца се спротивставуваат на Светиот Дух, што им оневозможува да го препознаат Божјиот глас? Зар тие не ја отфрлаат Божјата Реч само за да ги сочуваат сопствените традиции?” – *Копнежот на вековите, 212,213.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 21. мар

1. На кој авторитет и права се повикувал Христос?
2. Каков однос отсекогаш постоел меѓу Исус и Отецот?
3. Каква животворна сила поседува Христос?
4. Објасни го Јован 5:39.
5. Опиши ги последиците од отфрлањето на Исус како Месија од страна на еврејската нација.

Исус го нахранува МНОШТВОТО

„Но Исус им рече: ‘Нема потреба да одат; дајте им вие да јадат’”
(Матеј 14:16).

Предлагаме да прочитате: *6 Сведоштво, 341-348.*

„Често се колебаме да дадеме сè што имаме, плашејќи се да трошиме и да се потрошиме за другите. Меѓутоа, Исус ни наредува. ‘Дајте им вие да јадат’. Неговата заповед е ветување, а зад Него стои истата онаа сила, која го нахранила мноштвото покрај езерото”. – *Копнежот на вековите, 369.*

1. ГЛАДНИ ДУШИ

Нед, 23. мар

а. Освен учениците, кој друг го придружувал Исус кога го преминал Галилејското Море пред Пасха? Јован 6:1,2.

„Христос се повлекол со Своите ученици на едно тивко место, но тој редок момент на мирен одмор набргу бил прекинат. Учениците мислеле дека се повлекле таму каде што нема да бидат вознемирувани; но тогаш, кога на мноштвото им недостасувало божествениот Учител, тие се запрашале: ‘Каде е Тој?’ Сепак, некој од нив забележал во која насока заминале Христос и Неговите ученици. Многумина тргнале по копно да ги најдат, додека други се упатиле со чамец преку езерото. Наближувала Пасха, па групи на верници од близу и од далеку, на својот пат кон Ерусалим, се собрале да го видат Исуса. Ним им се придружиле други, така што на крајот се собрале пет илјади мажи, освен жени и деца. Пред Христос да стигне на брегот, мноштвото веќе го чекало. Меѓутоа, Тој пристигнал на копно незабележан од нив и поминал насамо извесен период со Своите ученици”. – *Копнежот на вековите, 364.*

б. Опишете ја духовната состојба на собраните луѓе. Марко 6:34.

а. Шта је Исус нежно препознао да је потребно људима – и како је Он ову прилику искористио да тестира веру свог ученика, Филипа? Јован 6:3-6.

„Набљудувајќи го од ридот мноштвото што Доаѓало, Неговото срце било трогнато од сочувство. Иако го прекинале и му го одзеле Неговиот одмор, не бил нетрпелив. Гледајќи го народот што постојано Доаѓал, видел една поголема потреба, која барала Негово внимание. Тој ‘се сожали над нив, зашто беа како овци без пастир’. Напуштајќи го Своето место на почивка, нашол едно соодветно место, каде што можел да им служи. Свештениците и поглаварите не им пружиле никаква помош, но од Христа потекла исцелувачка вода на живот, додека го поучувал мноштвото за патот на спасението...

Тој ден им изгледал како Небото да е на Земјата, па целосно заборавиле колку долго ништо не јаделе.

Денот се ближел кон крајот. Сонцето заоѓало на запад, но луѓето уште не си оделе. Исус работел цел ден без храна и одмор. Бил блед од умор и глад и учениците го преколнувале да се одмори од Својата напорна работа. Меѓутоа, Тој не можел да се одвои од мноштвото народ што се туркал околу Него...

Оној, Кој ги учел луѓето како да си обезбедат мир и среќа, мислел исто толку на нивните земни потреби Колку и на духовните. Луѓето биле изморени и ослабени. Тука имало и мајки со бебиња во рацете и со малечки деца кои се држеле за нивните скутови. Многумина стоеле веќе со часови...

Многумина дошле од далеку и не јаделе ништо од изутрината. Во околните градови и села можеле да си купат храна. Меѓутоа, Исус им рекол: ‘Дајте им вие да јадат’, и потоа му се обратил на Филип и го прашал: ‘Каде да купиме леб за да јадат овие?’ Тоа го кажал за да ја испита верата на учениците”. – *Копнежот на вековите, 364,365.*

б. Каква беше реакцијата на Филип? Јован 6:7.

„Филип фрлил поглед на ова море од луѓе и размислувал Колку е невозможно да се обезбеди храна за да се задоволат потребите на толкаво мноштво. Тој одговорил дека леб за двесте денарии не би бил доволен за да се раздели меѓу нив и секој да добие по малку”. – *Копнежот на вековите, 365.*

а. Која информација му ја дал Андреј на Исус – и што побарал Господ од учениците да направат? Јован 6:8-10.

„Исус прашал Колку храна може да се најде меѓу луѓето. ‘Овде има едно момче’, рекол Андреј, ‘кое има пет јачменови лебови и две мали риби. Но што е тоа за толкаво мноштво?’ Исус заповедал да му се донесе тоа. Тогаш им заповедал на учениците сите присутни да ги сместат на тревата и во групи од по педесет или сто луѓе, за да се сочува редот и сите да можат да бидат сведоци на она што Тој ќе го направи”. – *Копнежот на вековите, 365.*

б. Објаснете ги чекорите што Христос ги презел за да ја умножи храната – и какви поуки можеме да научиме од нив. Матеј 14:19; Марко 6:37-41; Јован 6:11.

„Исус не сакал да ги привлече луѓето кон Себе задоволувајќи ја желбата за раскош. За тоа огромно мноштво, изморено и гладно по долгиот возбудлив ден, едноставниот обред, претставувал доказ за Неговата моќ, но и за Неговата нежна грижа за нив во секојдневните животни потреби. Спасителот не им го ветил на Своите следбеници раскошот на овој свет; тие можеби ќе мора да бидат сиромашни, но Неговиот збор претставува залог дека нивните потреби ќе бидат задоволени, а Тој ветил и нешто далеку подобро од земната благосостојба - постојаната утеха на Неговото присуство”. – *Здравје и среќа, 47.*

„Во извршувањето на ова чудо, Христос примил од Отецот; Тој им делел на учениците, учениците на луѓето, а луѓето едни на други. Така, сите што ќе се обединат со Христа, ќе го примат од Него ‘Лебот на животот’ и ќе го предадат на другите. Неговите ученици се средства одредени за комуникација помеѓу Христа и народот”. – *Здравје и среќа, 49.*

в. На каква поука за вистинската служба се потсетуваме овде? Исаија 61:6.

„Учениците донеле сè што имале, но Тој не ги повикал да јадат. Им заповедал да го служат народот. Храната се умножувала во Неговите раце, а рацете на учениците - подадени кон Христа, никогаш не останале празни. Малата залиха била доволна за сите. Кога мноштвото било нахрането, учениците заедно со Исуса јаделе од драгоцената храна, обезбедена од Небото”. – *Здравје и среќа, 49.*

а. Што треба да научиме од значајната поука што ја дал Исус откако го нахранил мноштвото? Јован 6:12,13.

„Кога кошниците со храна биле собрани, луѓето помислиле на своите пријатели дома. Сакале и тие да вкусат од лебот што Исус го благословил. Тие остатоци од храна биле разделени на желното мноштво, кое ги понело со себе во околните краевии“. – *Копнежот на вековите, 368.*

„Исус им заповедал на Своите ученици: ‘Соберете ги останатите парчиња, за да не се изгуби ништо’. (Јован 6:12) Овие зборови имаат далеку поголемо значење од едноставно собирање на остатоците. Поуката била двојна: Ништо не смее да се расфрла. Ни овоземните предимства не треба да се омаловажуваат. Не смееме да занемаруваме ништо што би можело да биде од полза за некое човечко суштество. Треба да се собира сè што би можело да ги ублажи страдањата на гладните од овој свет. Исто толку грижливо, за да ги задоволиме потребите на душата, мораме да го чуваме и ‘Небесниот леб’. Ние треба да живееме од секој Божји Збор. Ништо што Бог изговорил, не треба да биде изгубено. Не смееме да запоставиме ниту еден збор, кој се однесува на нашето вечно спасение. Ниту еден збор не смее неискористен да падне на земја“. – *Здравје и среќа, 48.*

б. Дури и ако изгледа непријатно или невозможно, каква христијанска особина треба да негуваме? Исаија 58:6-8; 1. Петрово 4:9.

„Во секоја неволја треба да побараме помош од Оној, Кому на располагање му стојат бескрајни извори...“

Колку често и ние, кога ги гледаме потребите на сиромашните, неуките и страдалниците, паѓаме во малодушност. Се прашуваме што можеме да сториме со нашите слаби сили и безначајни залихи за да ја задоволиме таа огромна потреба? Зар не треба да чекаме тоа да го стори некој, кој има поголеми способности или можеби некоја организација? Но Христос вели: ‘Дајте им вие да јадат’. Употребете ги средствата, времето и способностите што ги имате. Принесете му ги своите јачменови лебови на Исус.

Иако вашите залихи можеби не се доволни да нахранат илјадници, тие можат да ги задоволат потребите на еден од нив. А во Христовата рака ќе можат да нахранат мнозина. И вие, како учениците, дајте го она што го имате. Христос ќе го умножи вашиот дар. Тој ќе ја награди искрената, едноставна доверба во Него. И она што изгледало многу безначајно, ќе се покаже како богата гозба“. – *Здравје и среќа, 49,50.*

а. Која прекрасна Божја особина никогаш не смееме да ја заборавиме? Псалм 37:25,26; Филипјаните 4:19.

„Божјата благодат прави со мала количина сите да се нахранат. Божјата рака може стократно да умножи. Тој може да постави трпеза во пустина. Со допир на раката Тој може да ја умножи сиромашната храна така што да биде доволно за сите. Со Негова сила умножени се лебовите и житото во рацете на пророчките синови...

Кога Исус им наредил на своите ученици да му дадат на мноштвото народ да јаде, тие одговориле: ‘Ние немаме повеќе од пет лебови и две риби, освен ако отидеме и купиме храна за сите овие луѓе?’ (Лука 9:13). Што е тоа за толкав број луѓе?

Оваа поука важи за Божјите деца во сите времиња. Кога Господ дава налог за извршување на некоја задача, луѓето не треба да стојат и да се прашуваат дали е разумна заповедта и какви ќе бидат последиците ако ја послушаат. Можеби она што го имаат во рацете ќе изгледа недоволно да се задоволат потребите, но од рацете Господови ќе дојде и ќе претекне...

Заедницата денес мора многу попотполно да чувствува поврзаност помеѓу Бога и оние кои Тој ги откупил жртвувајќи го својот Син, мора да има повеќе вера во развојот и напредокот на Божјото дело на земјата. Никој не смее да губи време јадосувајќи се што силата е мала. Можеби надворешноста наизглед не ветува многу, но енергијата и верата во Бога ќе го оствари она што е потребно. Тој ќе ги умножи даровите кои му се принесени во благодарност со молба за Негов благослов, токму како што ја умножил храната понудена на пророчките синови и на измореното мноштво“. – *Пророци и цареви, 241-243.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 28. мар

1. Опиши го ставот на луѓето кога ги слушнале Христовите зборови.
2. Како Господ ги обезбедил нивните физички потреби?
3. Што учиме од начинот на кој Христос вовел ред во мноштвото?
4. Што треба да запомнам кога некој ќе ми рече: ‘Нахрани ги’?
5. Наведете времиња кога Божјата промисла кон вас била особено впечатлива.

БОГОСЛУЖБА ВО СЕМЕЈСТВОТО

Јануари - 2025.

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат свед.
------	-----	------------------	-----------------	--------------------------

1.	Среда	Исаија 13:4-8.	Коп. на век. 106.	Езек. 5:15-17.
2.	Четврток	Исаија 13:9-13.	Коп. на век. 107.	Ис. 48:17,18.
3.	Петок	Ис. 28:17-21.	Сонцето заоѓа во 16 13	
4.	Сабота	Псалм 150.	Сонцето заоѓа во 16 14	
5.	Недела	Исаија 24:1-6.	Коп. на век. 108.	Ис. 25:8,9.
6.	Понеделник	Исаија 24:7-13.	Коп. на век. 109.	Ис. 24:17-20.
7.	Вторник	Ерем. 4:19,20.	Коп. на век. 110.	Ис. 28:5,6.
8.	Среда	Ерем. 4:23-28.	Коп. на век. 111.	Ис. 28:15-17.
9.	Четврток	Ерем. 9:20-22.	Коп. на век. 112.	Ис. 28:20,21.
10.	Петок	Ерем. 23:19,20.	Сонцето заоѓа во 16 20	
11.	Сабота	Псалм 149.	Сонцето заоѓа во 16 21	
12.	Недела	Ерем. 25:30-33.	Коп. на век. 113.	Ис. 13:9-13.
13.	Понеделник	Ерем. 25:34-38.	Коп. на век. 114.	Ис. 11:1-6.
14.	Вторник	Ерем. 30:5-7.	Коп. на век. 115.	Ис. 9:5,6.
15.	Среда	Ерем. 7:15-19.	Коп. на век. 116.	Ис. 8:9-14.
16.	Четврток	Езек. 7:15-19.	Коп. на век. 117.	Ис. 6:10-13.
17.	Петок	Езек. 7:25-27.	Сонцето заоѓа во 16 28	
18.	Сабота	Псалм 148.	Сонцето заоѓа во 16 29	
19.	Недела	Осија 4:1-3.	Коп. на век. 118.	Ис. 3:4-7.
20.	Понеделник	Јоил 1:1-7.	Коп. на век. 119.	Ис. 3:10-12.
21.	Вторник	Јоил 1:9-12.	Коп. на век. 120.	Ис. 2:17-22.
22.	Среда	Јоил 1:15-20.	Коп. на век. 121.	Ис. 1:1-5.
23.	Четврток	Јоил 2:30,31.	Коп. на век. 122.	Ис. 1:6-9.
24.	Петок	Јоил 3:9-12.	Сонцето заоѓа во 16 37	
25.	Сабота	Јс. 147:11-20.	Сонцето заоѓа во 16 38	
26.	Недела	Јоил 3:13-16.	Коп. на век. 123.	Ис. 30:8-11.
27.	Понеделник	Амос 5:16-20.	Коп. на век. 125.	Ис. 30:18-21.
28.	Вторник	Амос 8:1-3.	Коп. на век. 126.	Ис. 30:29,30.
29.	Среда	Ис. 60:18-22.	Коп. на век. 127.	Ис. 33:11-15.
30.	Четврток	2 Лет. 15:5-7.	Коп. на век. 128.	Ис. 33:18-23.
31.	Петок	Псалм 11:3-7.	Сонцето заоѓа во 16 46	

Февруари - 2025.

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат свед.
------	-----	------------------	-----------------	--------------------------

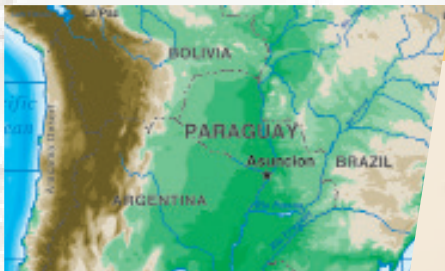
1.	Сабота	Псалм 146.	Сонцето заоѓа во 16 47	
2.	Недела	Соф. 1:2-7.	Коп. на век. 129.	Ис. 33:14-17.
3.	Понеделник	Соф. 1:14-18.	Коп. на век. 130.	Ис. 34:1-4.
4.	Вторник	Мал. 4:1,2.	Коп. на век. 131.	Ис. 34:8-11.
5.	Среда	Мат. 24:1-5.	Коп. на век. 132.	Ис. 34:16.
6.	Четврток	Мат. 24:6-13.	Коп. на век. 133.	Ис. 35:5-10.
7.	Петок	Мат. 24:21-27.	Сонцето заоѓа во 16 55	
8.	Сабота	Псалм 145.	Сонцето заоѓа во 16 56	
9.	Недела	Мат. 24:29-35.	Коп. на век. 134.	Ис. 40:1-5.
10.	Понеделник	Мат. 24:36-39.	Коп. на век. 135.	Ис. 40:6-8.
11.	Вторник	Мат. 24:40-44.	Коп. на век. 136.	Ис. 40:9-11.
12.	Среда	Мар. 13:3-8.	Коп. на век. 137.	Ис. 40:21-23.
13.	Четврток	Мар. 13:18-20.	Коп. на век. 138.	Ис. 40:25-31.
14.	Петок	Мар. 13:18-20.	Сонцето заоѓа во 17 04	
15.	Сабота	Псалм 143:7-12.	Сонцето заоѓа во 17 05	
16.	Недела	Мар. 13:21-23.	Коп. на век. 139.	Ис. 41:6-10.
17.	Понеделник	Лука 17:28-36.	Коп. на век. 140.	Ис. 41:11-14.
18.	Вторник	Мар. 13:33-37.	Коп. на век. 141.	Ис. 41:17,18.
19.	Среда	Лука 21:7-11.	Коп. на век. 142.	Ис. 42:1-4.
20.	Четврток	Лука 21:16-21.	Коп. на век. 143.	Ис. 42:5-9.
21.	Петок	Лука 21:22-24.	Сонцето заоѓа во 17 13	
22.	Сабота	Псалм 142.	Сонцето заоѓа во 17 14	
23.	Недела	Лука 21:25-28.	Коп. на век. 144.	Ис. 42:16-21.
24.	Понеделник	Лука 21:29-33.	Коп. на век. 145.	Ис. 43:1-3.
25.	Вторник	Лука 21:34-36.	Коп. на век. 147.	Ис. 43:4-7.
26.	Среда	Авдиј 1:15-17.	Коп. на век. 148.	Ис. 43:10-12.
27.	Четврток	Михеј 7:2-6.	Коп. на век. 149.	Ис. 43:25-28.
28.	Петок	Наум 3:1-3.	Сонцето заоѓа во 17 21	

Март – 2025.

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат свед.
------	-----	------------------	-----------------	--------------------------

1.	Сабота	Пс. 141:1-8.	Сонцето заоѓа во 17 23	
2.	Недела	Отк. 16:13-16.	Коп. на век. 150.	Ис. 46:9-13.
3.	Понеделник	Отк. 16:17-21.	Коп. на век. 151.	Ис. 48:9-11.
4.	Вторник	Отк. 17:12-14.	Коп. на век. 152.	Ис. 48:20-22.
5.	Среда	Отк. 19:17-21.	Коп. на век. 154.	Ис. 49:13-16.
6.	Четврток	Отк. 22:7-10.	Коп. на век. 155.	Ис. 49:24,25.
7.	Петок	Отк. 1:7,8.	Сонцето заоѓа во 17 30	
8.	Сабота	Пс. 140:1-10.	Сонцето заоѓа во 17 31	
9.	Недела	Отк. 14:14-16.	Коп. на век. 156.	Ис. 50:4-7.
10.	Понеделник	Псалм 50:1-6.	Коп. на век. 157	Ис. 50:8-11.
11.	Вторник	Отк. 14:17-20.	Коп. на век. 158.	Ис. 51:1-3.
12.	Среда	Јуда 14,15.	Коп. на век. 159.	Ис. 51:4-8.
13.	Четврток	Мар. 13:24-27.	Коп. на век. 160.	Ис. 51:11-14.
14.	Петок	Мар. 13:32-34.	Сонцето заоѓа во 17 38	
15.	Сабота	Пс. 139:1-10.	Сонцето заоѓа во 17 39	
16.	Недела	Ис. 26:20,21.	Коп. на век. 161.	Ис. 51:21-23.
17.	Понеделник	Јован 14:1-3.	Коп. на век. 162.	Ис. 52:1-3.
18.	Вторник	Дела 1:10,11.	Коп. на век. 163.	Ис. 52:6-8.
19.	Среда	Отк. 6:14-17.	Коп. на век. 164.	Ис. 52:9-11.
20.	Четврток	Ис. 2:17-21.	Коп. на век. 165.	Ис. 52:12-15.
21.	Петок	Ис. 58:8,9.	Сонцето заоѓа во 17 46	
22.	Сабота	Псалм 138.	Сонцето заоѓа во 17 47	
23.	Недела	Соф. 2:1-3.	Коп. на век. 166.	Ис. 53:1-4.
24.	Понеделник	1 Сол. 4:16-18.	Коп. на век. 167.	Ис. 53:5-8.
25.	Вторник	1 Кор. 15:51-56.	Коп. на век. 168.	Ис. 53:9-12.
26.	Среда	Отк. 3:10,11.	Коп. на век. 169.	Ис. 54:7-10.
27.	Четврток	Јован 5:25-29.	Коп. на век. 170.	Ис. 54:11-14.
28.	Петок	Отк. 20:11-13.	Сонцето заоѓа во 17 54	
29.	Сабота	Пс. 137:1-5.	Сонцето заоѓа во 17 55	
30.	Недела	2 Петр. 3:3-7.	Коп. на век. 171.	Ис. 54:17.
31.	Понеделник	2 Петр. 3:12-15.	Коп. на век. 172.	Ис. 55:1-3.

Дарови во првата сабота

Сабота, 4. јануари

Повеќенаменски центар за здравје и образование во Парагвај

Вашиите доброволни даровии ќе го оживеат здравјето и верата кај многумина (види страна 4).

Сабота, 4. февруари

Помош за настраданите од катастрофи ширум светот

Овој прилог обезбедува помош за поединци во области погодени од катастрофи, болести, смртни случаи или тешки околности (види страна 25).

Сабота, 1. март

Образовен центар во Романија „Деца со карактер“

Помогнете да се заврши изградбата на нова образовна установа за мали деца во Романија (види страна 46).